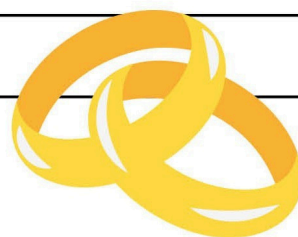

ÓPERA
KIDS

4
Colección

LES NOCES DE
FÍGARO

Ópera de Wolfgang Amadeus Mozart
Libre didáctico

www.masqueopera.com • info@masqueopera.com

Dedicat a

Teresa Berganza

Isabel Rey

Gràcies

Amigos de la Ópera de Madrid

Gianpaolo Vadurro

Miguel Massip

Escuela Superior de Canto de Madrid

María Teresa Rodríguez

Blanca Li

Marcial Rodriguez Otero

Sito Tejeiro

Quique Bustos

José Antonio Mayoral

0 634041 941246 >

Depósito Legal: M-33345-2018 serie 4: ópera Las Bodas de Fígaro.

Impreso en la UE.

Primera edición enero 2023

Todos los derechos reservados. Ninguna parte de esta publicación puede ser reproducida ni transmitida de manera alguna por ningún medio, ya sea electrónico o mecánico, incluyendo fotocopiado, grabado, xerografiado o cualquier otro sistema de almacenamiento y recuperación de información, sin autorización por escrito del autor, a excepción del crítico que desee citar pasajes breves en relación con críticas escritas para su inclusión en revistas, periódicos o programas radiofónicos o de televisión.

Crèdits

Producció:

Associació Cultural Más que Ópera

Segell Editorial:

Maral Producciones Musicales S.L.

Edició:

Amanecer Sierra

Contingut:

Ariadna Martínez, Carmen Sanchis Orrico, Amanecer Sierra

Adaptació musical i coordinació pedagògica:

Ariadna Martínez

Direcció d' art:

Aida Argüelles (Suricata Lab)

Il·lustració:

Cecilia López (Suricata Lab)

Disseny d' interiors i maquetació:

Carla Ortiz (Suricata Lab)

Tècnic de so:

Paloma Friendhoff

Piano:

Gianpaolo Vadurro

Veü:

Ariadna Martínez, Amanecer Sierra

Coordinació:

Aquiles Machado

Índex

1. Amunt el teló!

- La literatura en l'òpera
- Notes i lletres
- Cantants pel món

2. Conèixer

"Les Noces de Figaro"

- Personatges
- Argument
- Compositor

3. Anem a l'òpera!

- Vestuari
- Partitures i activitats
- Consells per a anar al teatre

Guia d'icones

Enllaç de Youtube

Activitat de audició

Pàgina Web

Karaoke

Activitat de educació emocional

Llenguatge de signes

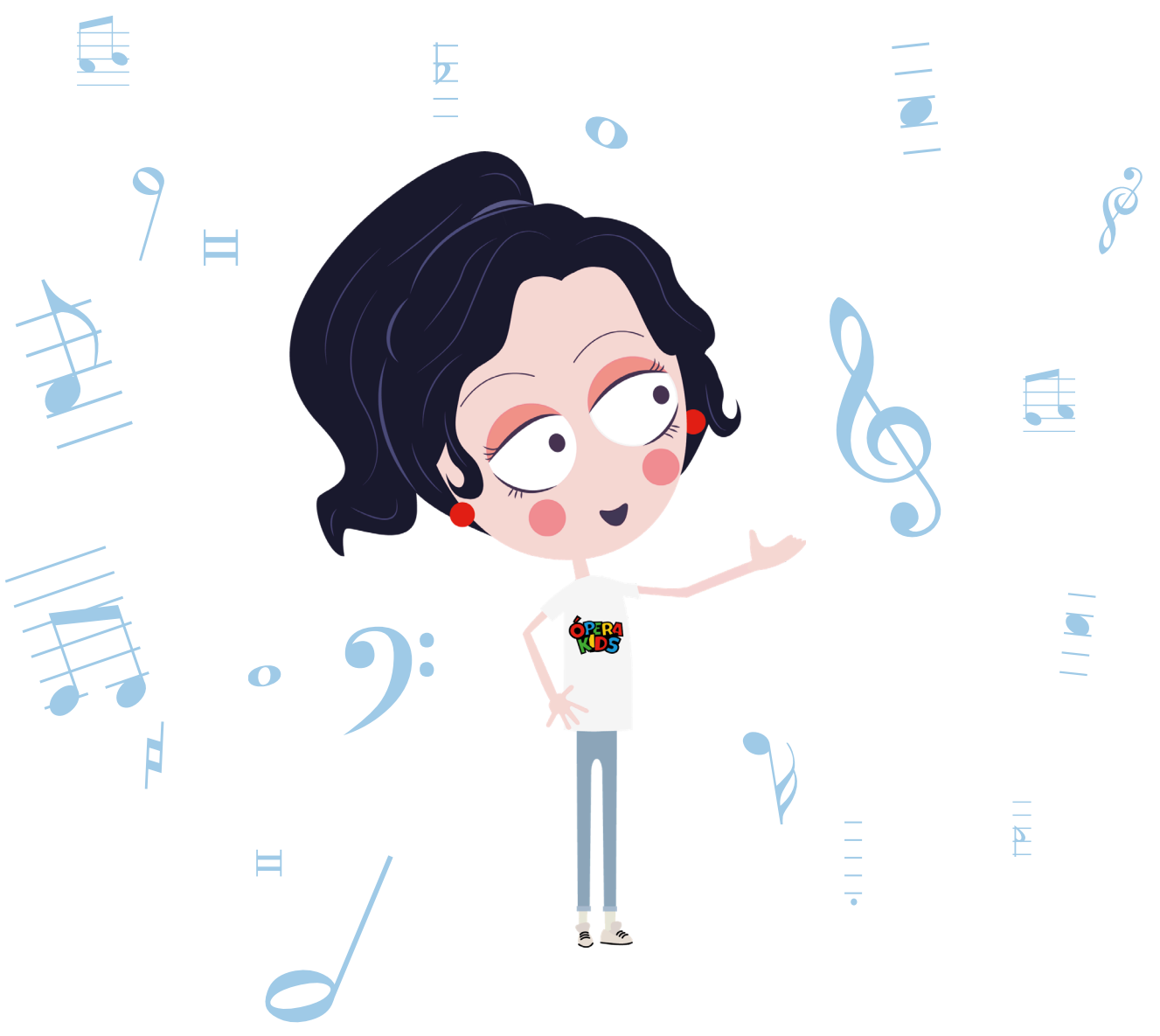

Activitat de recolzament per a distintes capacitades i neurodiversitat

Aquest llibre pertany a:

Amunt el
teló!

HOLA!

Em dic Bianca i soc cantant de òpera. Alguns de vosaltres ja em conegueu d'òperes com Carmen, L'elisir d'amore o Traviata. En aquest llibre seguirem coneixent aspectes importants de l'òpera i... Ens prepararem per a cantar una!

I és que el món de l'òpera es enorme i fascinant: música en directe amb una orquestra en al fossat i cantants a l'escenari, decorats que pugen i baixen, ballarins, llums de colors i, sobre tot, moltes històries per a contar, Així que...

T'animes a conèixer l'òpera?

Moltes vegades hem dit que l'òpera és com una obra de teatre, però en la qual tot el que es diu és cantant. Els personatges s'expressen i compten una història mitjançant la seua veu, acompanyats per una orquestra. En l'òpera, la música té una funció diferent de la d'altres gèneres, ja que ha d'acompanyar a una escena i tindre relació amb ella. L'orquestra té un paper molt important, ja que ajuda a ambientar situacions i a descriure a els personatges.

Com fer una òpera?

El primer és buscar l'argument. Com us hem comptat en altres ocasions, en els òperes hi ha històries de tot tipus: amors, traïcions, desenganys, amistat, crims, festes, batalles...

Una òpera mai naix del no-res, sempre hi ha una idea, un sentiment, una novel·la o un teatre que serveix d'inspiració. Molts compositors d'òpera busquen en la literatura idees per a l'elaboració dels seus llibrets, com és el cas de l'òpera que realitzarem enguany: **Els noces de Fígaro**. Esta òpera va ser composta per Mozart però abans va ser un llibre d'un autor anomenat Beaumarchais.

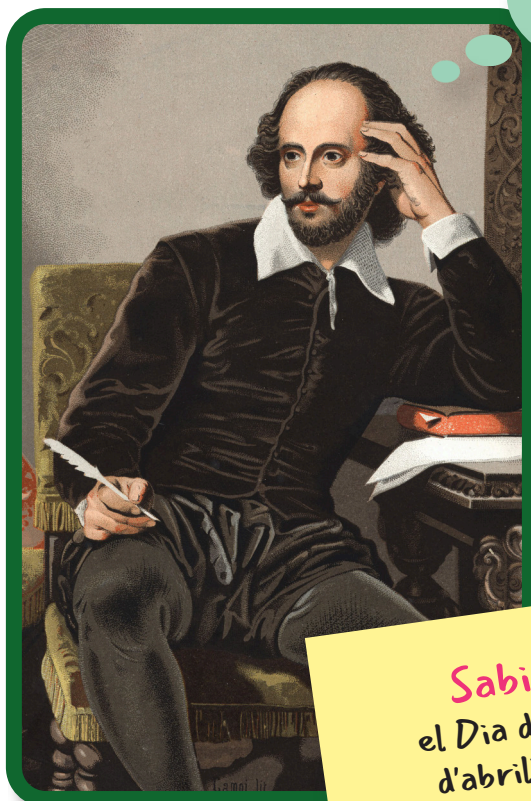
A més a més, d'esta obra hi ha hagut moltíssims més casos: per exemple, **Carmen** està basada en un llibre del mateix nom de Prosper Mérimée o **La Traviata** basada en La dama de les Camèlies d'Alexandre Dumas. També hi ha obres espanyoles que s'han convertit en òpera com **El burlador de Sevilla** que va servir d'inspiració a Mozart per al seu **Don Giovanni**. I, per descomptat, l'obra mestra de la literatura espanyola, El Quixot de Cervantes va ser adaptat per Massenet per tal que fora una òpera.

Aquesta foto correspon a l'òpera de l'Elixir d'Amor que realitzem fa dos anys. Com recordaràs, a aquest moment Adina conta a tots els habitants del poble la història de Tristan i Isolda, un conte medieval. Adina és molt intel·ligent i li encanta llegir tots els llibres que cauen a les seues mans.

Però potser l'escriptor que més obres ha inspirat a els compositors n'hi haja sigut **Shakespeare**. Henry Purcell va ser el primer que es va inspirar en el text d'Una nit d'estiu per a compondre **The Fairy Queen**.

Però també molts altres compositors han basat les seues òperes en obres d'este famós escriptor, com Bellini, que va compondre el seu **Romeo i Julieta**, o Tchaikovsky, amb el seu **Mercader de Venècia**. Un altre dels compositors més famosos de tots els temps, Verdi, va utilitzar obres de Shakespeare per a compondre tres de les seues òperes més famoses: **Macbeth, Otello i Falstaff**.

¿Ser o no ser...?

Sabies que el Dia del Llibre (23 d'abril) es celebra perquè en eixa data van morir Shakespeare i Cervantes, dos dels escriptors més famosos de la literatura universal?

Activitat

A continuació tens una llista amb els **obres literàries** més famoses que van servir d'inspiració per a ser després òperes. Relaciona'ls amb el seu autor i, després, amb el compositor que els va convertir en òpera.

ESCRIPTOR

Victor Hugo

Duque de Rivas

Shakespeare

Tirso de Molina

Beaumarchais

Merimeé

Cervantes

OBRA/ ÒPERA

Carmen

La dama de les camèlies /

La Traviata

Don Quixot

Romeo i Julieta

Machbeth

El burlador de Sevilla/ Don

Giovanni

La força del destí/ La forza del destino

Les noces de Fígaro

COMPOSITOR

Massenet

Gounod

Verdi

Bizet

Mozart

Notes i Lletres

Després de decidir l'argument i que el llibretista faça la lletra, **el compositor** ha d'escriure la música en **la partitura**. En l'òpera, la música que crea el compositor té una intenció dramàtica, és a dir, descriu la història que vol comptar. Per a això, ha de triar quins moments de la història són els que utilitzarà per a posar-li la música i quin caràcter que han de tindre estos fragments i la seua relació amb l'argument.

Molts compositors treballen amb “**motius musicals**” com a punt de partida: xicotetes melodies que representen idees, personatges o emocions de l'òpera. Estos motius poden repetir-se, variar-se, desenvolupar-se... Això el podem veure en la música de cinema, per exemple, en Star Wars o El Senyor dels Anells on cada personatge té la seua melodia.

Finalment, cal pensar en el **tipus de composició**: si és només **instrumental** (com l'obertura que es toca al principi de l'òpera) o en té **parts vocals**. Quan canta un únic personatge serà un ària, on s'ha d'anar amb compte de que l'acompanyament musical que siga una base de suport per al cantant. Si en són dos: un duo; si en són molts: un concertant. A més a més, per a les parts que es semblen a un diàleg s'escriuen els recitatius.

Recorda:

- **Obertura:** Les òperes comencen amb una obertura, és una part en la qual només toca l'orquestra i on sonen les melodies més importants que s'escoltaran dins de l'obra.
- **Ària:** Quan canta un solista acompanyat per l'orquestra. És un dels moments més importants dins de l'òpera on el cantant expressa els sentiments del personatge que representa i pot lluir la seua veu.

- **Recitatiu:** És com un diàleg, però amb música. En un recitatiu sembla que els cantants estan parlant, però amb una lleugera entonació.
- **Duos, Trios, Quartets:** Els personatges també poden cantar junts en alguns moments. Quan són més de quatre es denominen concertant.
- **Cors:** Dins de l'òpera també es poden trobar parts on canten un conjunt de persones. Són com un personatge dins de l'obra que participen en la trama: gent del poble, l'exèrcit, un grup d'amics, servents...

Activitat

Comencem pel principi: necessitaràs una idea o **frase musical**, és a dir, una melodia amb sentit complet. Hi ha frases amb diferent nombre de **compassos**, però la més habitual és la que té 4 compassos o 8 compassos.

Cada frase es compon d'una **pregunta** (sona suspensiva, amb caràcter d'interrogació i tendix a ascendir) i una **resposta** (que sona conclusiva, és a dir, sensació de final i tendix a descendir). És com quan parlem: la pregunta sempre té una entonació que generalment va cap amunt i quan responem el to és diferent i sona més conclusiu. Observa este exemple de l'ària "Voi che sapete" on es pot veure una frase musical amb la seua pregunta i la seua resposta:

Voi che sapete Mozart

Voi che sa - pe - te che co - sa è a - mor,

5
don - ne ve - de - te s'io l'ho nel cor.

Ademés, en l'òpera tenim text, la qual cosa ens ajuda per a realitzar els preguntes i resposta.

Observa el ritme i el text dels següents preguntes i escriu les respostes amb el seu text i el seu ritme.

3/4 ¿Cuál es tu ó-pe-ra fa-vo ri-ta?
 3 _____
 4 _____

2/4 ¿Có-mo te lla-mas?

3/4 ¿Cuán-tos a-ños tie-nes?

2/4 Me lla-mo _____
 4 _____

3/4 Ten _____
 4 _____

Observa el ritme i el text dels següents preguntes i escriu les respostes amb el seu text i el seu ritme. El text és una part molt important en una òpera. Hem seleccionat 3 frases de l'òpera Les Noces de Fígaro traduïdes al valencià per tal que els poses ritme. Fixa't que totes elles tenen rima. És molt semblant a rapejar.

“Voi che sapete” (Ària de Querubino)

Vosaltres que sabeu
 quina cosa és l'amor,
 dones, digueu-me
 si el tinc en el cor.

Series capaç de continuar am les rimes i inventar-te un text?

“Non più andrai, farfallone amoroso” (Ària de Fígaro)

No aniràs més, auró amorós
 nit i dia al voltant rondant
 als belles, torbant el repòs,
 Narciset, Adonis de l'amor.

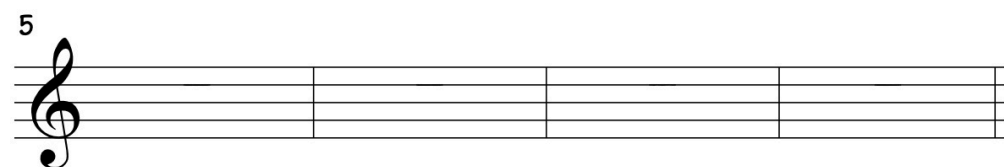
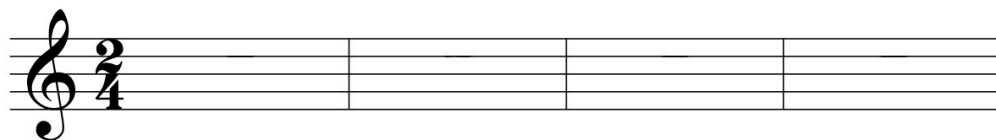
“Porgi amor” (Ària de la Comtessa)

On estan els bells moments
 de dolçor i alegria;
 a on van ser els juraments
 d'aquells llavis mentiders?

Ara posa notes al ritme que has triat en el pentagrama de baix. Pensa si vols que les notes se succeïsquen seguides o que n'hi haja salts, o una combinació dels dos.

Recorda que els primers 4 compassos de la teua melodia són la pregunta, ha d'acabar en suspens. La segona part és la resposta i té caràcter conclusiu (t'ajudarà que l'acabes amb la nota do, perquè donarà sensació de final).

Ja tens la teua primera frase musical!

¿Sabies que... la veu humana pot ser un instrument més per a fer música?

Recorda:

Les veus es classifiquen en:

• **FEMENINES:**

- Soprano
- Mezzosoprano
- Contralt

• **MASCULINES:**

- Tenor
- Baríton
- Baix

Això és el que fan els **cantants d'òpera**, usen la veu com a instrument per a interpretar música que han escrit els compositors. Gràcies a la tècnica que estudien els cantants d'òpera tenen una veu molt potent, ni tan sols necessiten micròfon! Cal tindre en compte que se'ls ha de sentir per damunt d'una orquestra simfònica, per a això han de tindre tècnica per a emetre el so de manera prodigiosa. I això no es soluciona cridant, si feren això es destrossarien la veu en qüestió d'un dia. Per això, igual que els esportistes, els cantants han de fer calfaments físics i vocals, i preparar-se per a millorar el seu instrument sense fer-se mal.

La nostra representació espanyola en "LES NOCES DE FÍGARO"

Teresa Berganza (Mezzosoprano)

Teresa Berganza va nàixer a Madrid en 1933, ha actuat als principals teatres del món i ha col·laborat amb els més grans directors d'orquestra i els repartiments més exquisits. La seua experimentada tècnica li ha fet mereixedora d'elogis tant del públic com de la crítica especialitzada. Per a ella, el cant era com "un arbre frondós plantat a la vora del riu de la vida". I en aquest món complex i dur, va aconseguir marcar la interpretació operística del segle XX, "recuperant músiques i inventant noves maneres de veure-les". El seu debut es va fer amb el paper de Trujamán per al Retablo del Maese Pedro de Falla a l'Auditorium de la RAI en 1957. Però el seu autèntic debut escènic es va produir en 1957 en el Festival de Aix en Provence (França) amb el paper de Dorabella, de Così fan tutte. Els anys següents són una successió d'èxits en als centres operístics més importants del món.

Un dels seus rols més coneguts és el de Cherubino de Les Noces de Fígaro, que va debutar en 1962 en la Lyric Opera de Chicago. Més tard, realitzaria este paper en llocs com el Covent Garden de Londres, el Metropolitan de Nova York o Festival de Salzburg. A part de Cherubino, també la recordem per les seues interpretacions de Rosina del Barber de Sevilla, Carmen, Cenerentola o Charlotte de Werther, amb els que va recórrer el món.

Teresa Berganza va morir el 13 de maig de 2022 a San Lorenzo de El Escorial. Va ser una de les cantants d'òpera més famoses del món. Va rebre nombrosos reconeixements, com el Premi Príncep Astúries de les Arts (1991), el Premi Nacional de Música (1996) o la Legió d'Honor francesa (2012) i, per damunt de tot, l'estima de tots nosaltres.

Isabel Rey (Soprano)

Naix a València en 1966 i amb només 8 anys forma part del grup Pequeños Cantores de València. Poc després inicia els estudis de cant amb Ana Luisa Chova al Conservatori de València. Un dels moments més importants de la seua carrera va ser el primer premi en el Concurs Internacional de Cant de Bilbao en 1987, que li va donar l'oportunitat de cantar en molts teatres de tot el món, començant una carrera que l'ha consolidada com una dels intèrprets més importants de la seua generació. La seua Susanna de Les Noces de Fígaro a l'Òpera d'Amsterdam de 1993, la va destacar com una de les "joves estrelles de l'escena operística internacional", obrint-li les portes dels principals teatres d'Europa. Va aconseguir tanta fama la seua interpretació de Susanna que va arribar a enregistrar en DVD en 1996. Després d'això, va continuar cantant aquest paper per tot el món destacant en 1998 el Teatre Real de Madrid i en la Staatsoper de Viena, on va ser admirada amb la seua inigualable Susanna.

Isabel Rey és reconeguda per la seua tècnica vocal i la seua sensibilitat com a intèrpret: és una dels poques artistes espanyoles que ha tingut l'honor de col·laborar assíduament al Festival de Salzburg i la seua carrera es distingeix per una trajectòria que l'ha portada a debutar en els teatres més importants d'òpera: Viena, Berlín, Nova York, Londres, Amsterdam, Washington, París, Roma, Madrid, Brussel·les, Moscou, Tòquio... Ha interpretat en dos dècades més de 80 òperes diferents!

A banda de cantar, l'encanta la poesia i ha editat un llibre amb textos seus, alguns dels quals han sigut convertits en cicles de cançons per els compositors Antoni Parera i Antón García Abril.

Coneixent...

○ "LES NOCES DE FÍGARO"

Personatges:

- **FÍGARO** (baríton)

Dóna títol a la nostra òpera. Ex barber de Sevilla i fidel assistent del Comte de Almaviva, al qual va ajudar a conquistar a Rosina en la primera part de la trilogia de Beaumarchais. És llest, espavilat i irònic. Està molt enamorat de Susanna, amb la que té moltes ganes de casar-se i, per això, enginya tot tipus de plans per tal de tirar endavant les seues fantàstiques noces.

- **SUSANNA (soprano)**

Donzella de la Comtessa d'Almaviva. És intel·ligent, alegre i eixerida. Una dona avançada al seu temps, amb ganes de valdre's per si mateixa, que lluitarà contra els injustícies antiquades imposades a les dones. Està promesa amb Fígaro, al qual adora i amb el que vol compartir la resta de la seua vida.

- **COMTE D'ALMAVIVA (baix-baríton)**

El seu nom és Lindoro i és un aristòcrata sevillà. En la primera part de l'obra de Beaumarchais, és un jove amable, bo i molt enamorat de Rosina. Però ha passat el temps i se l'ha pujat una miqueta el càrrec de comte al capdavant... així que s'ha tornat un home prepotent, gelós i doner, que creu que, per la seua condició, té dret a fer el que vulga. Però, com veurem a aquesta òpera, els nostres personatges, molt més madurs i intel·ligents que ell, faran tota una trama per a desemmascarar-lo, que s'adone i siga capaç de corregir la seua actitud.

• COMTESSA D'ALMAVIVA (soprano)

La comtessa Rosina, és una dona fort, cauta i molt intel·ligent. Com vam poder veure en **El Barber de Sevilla**, es va casar molt il·lusionada i enamorada del comte. No obstant això, ara patix les relliscades i la ignorància del seu marit, se sent abandonada per ell... Però, junt amb Fígaro i Susanna, li demostraran que està equivocat en el camí que estava prenent i que, moltes vegades, tenim a prop el que busquem en altres llocs.

• CHERUBINO (mezzosoprano)

Patge del comte que està experimentant el canvi de l'adolescència. Té moltes ganes de descobrir l'amor, el problema és que... L'agraden totes! Es troba en un embolic d'emocions que no l'ajuden a estar centrat en els seus deures. Com a sol·lució a aquesta manca de disciplina, l'únic remei que troba el comte és manar-lo a l'exèrcit. Característica especial de Cherubino és que, malgrat ser un home, en tractar-se d'un adolescent i, per les característiques vocals de les seues intervencions, generalment sempre és interpretat per una dona .

- **BARBARINA** (soprano)

Filla d'Antonio, el jardiner, i enamorada de Cherubino. És l'encarregada d'una part important del pla, però es distrau i l'embolica... és que és molt difícil trobar una agulla en un paller.

- **DOCTOR BARTOLO** (baix buffo)

És l'antic tutor de la Comtessa Rosina i ara exerceix de metge del Castell de Aigüesfortes. Es descobreix que és el pare de Fígaro.

• **MARCELINA** (mezzosoprano)

Assistent del Doctor Bartolo. Al principi, sembla una vella remugadora, enamorada de Fígaro, que odia a Susanna per gelosia i s'oposa totalment a les seues noces. Però, finalment es descobreix que és amant del Doctor i que... És la mare de Fígaro!

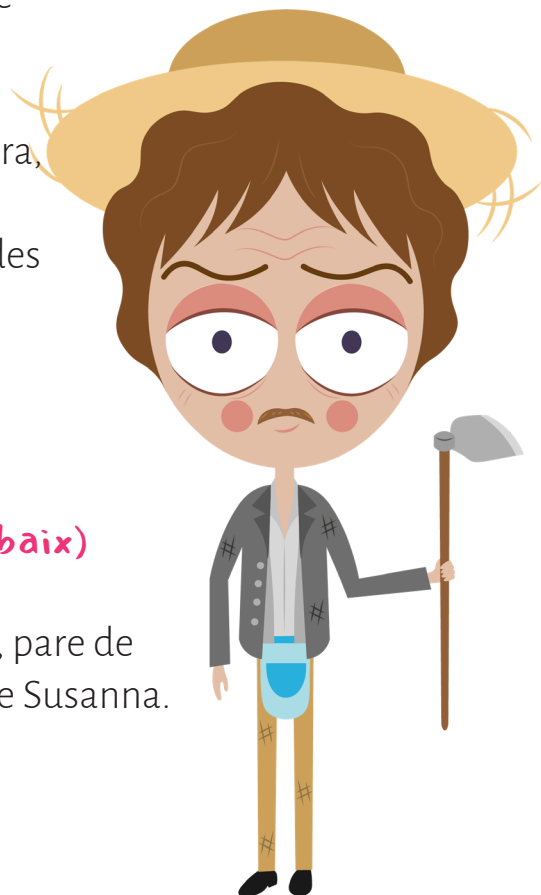
• **DON BASILIO** (tenor)

Mestre de música. Professor de música de la Comtessa Rosina des que era la pupil·la de Don Bartolo en **El Barber de Sevilla**. Intrigant i tafanera, qualsevol xafarderia que aribe a les seues oïdes ho explicarà immediatament.

• **ANTONIO** (baix)

Jardiner del castell, pare de Barbarina i oncle de Susanna.

Activitat

Les emocions: l'amor

L'argument de Les Noces de Fígaro gira al voltant de l'amor: Fígaro i Susanna es volen casar, Cherubino està descobrint l'amor per primera vegada. Però no totes les formes d'expressar l'amor són bones. Per exemple, el Comte és un gelós que tracta malament a la Comtessa i li fa sentir-se malament. Per això, hem preparat una activitat al voltant de l'amor, per a que pugues fer les teues reflexions.

Com demostrem l'amor?
Completa la llista amb diferents actes que demostren amor:

- Fer una abraçada a algú
- Fer un petó (amb permís)
- Oferir ajuda
- Escriure una carta amb estima
- Escoltar un amic quan vulga parlar
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Quines altres emocions acompanyen a l'amor?

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Si experimentes: **Estima, Interés, Dedicació, Compromís, Alegria, Empatia, Afecte, Entusiasme** per alguna cosa o algú segurament és **AMOR**

Activitat

Audició “No són più cosa són cosa faccio”

Escolta esta ària sense llegir la lletra.

Quin tipus de veu estàs escoltant? A quin personatge creus que pot pertànyer? És una persona major o una jove?

En esta ària es poden escoltar dos parts molt diferenciades. En la primera part, què creus que sent Cherubino en aquest moment? Hi ha alguna cosa en la música que t'ho indique?

En la segona part, canvia el tempo de la música? És més ràpid o més lent? Quin sentiment creus que expressa?

Escolta-la en YouTube escanejant este codi QR

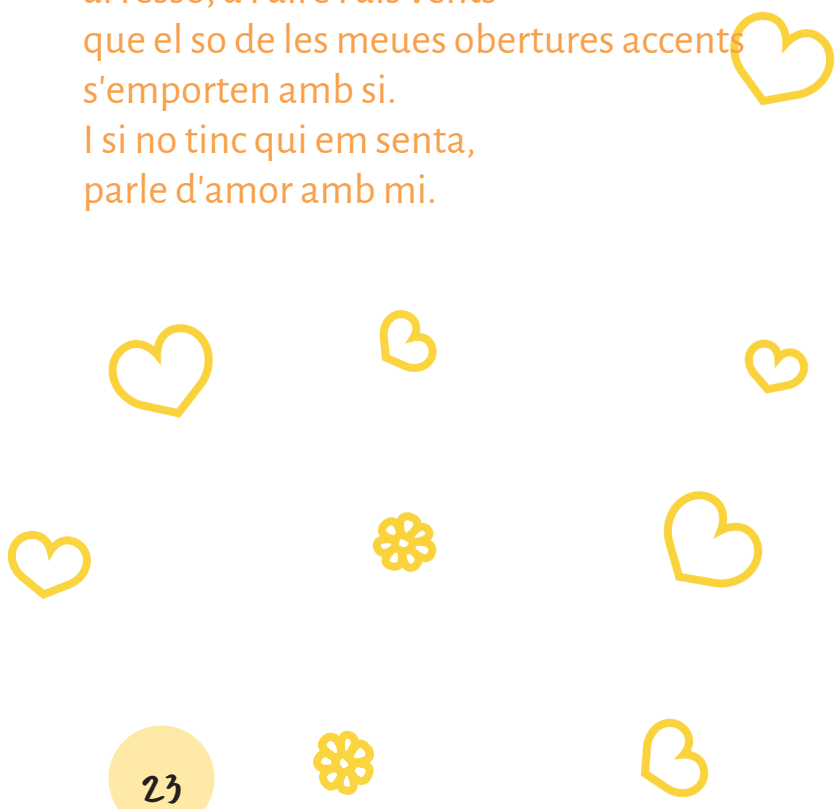
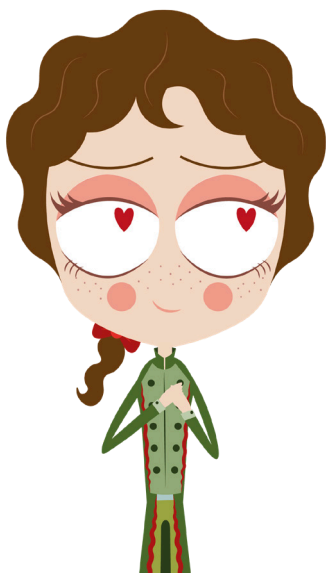

Llig ara la traducció. Com pots observar Cherubino parla dels seus sentiments sobre l'amor . Què faries tu en el seu lloc?

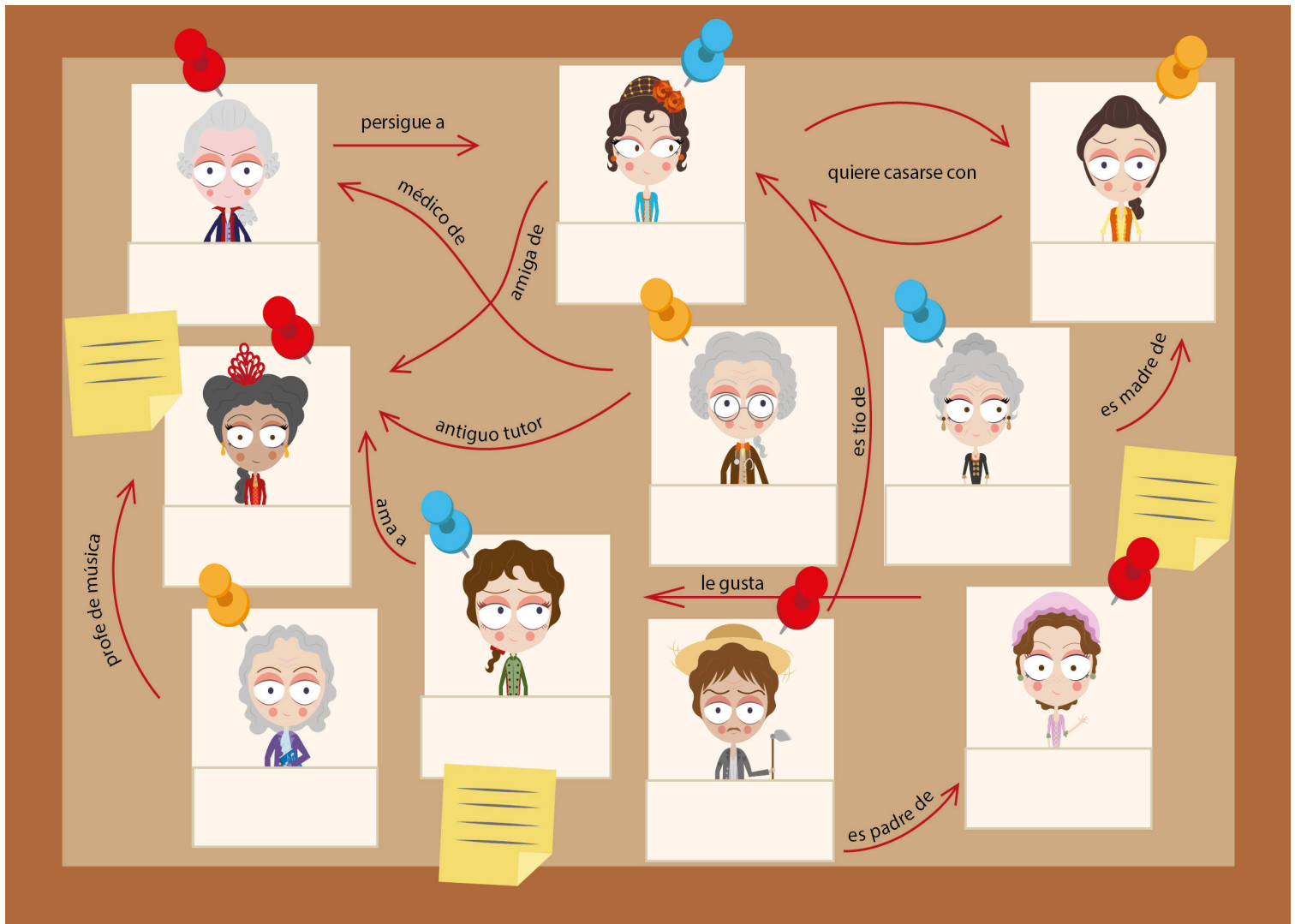
Non so più cosa son, cosa faccio...
 or di foco, ora sono di ghiaccio...
 ogni donna cangiar di colore,
 ogni donna mi fa palpitare.
 Solo ai nomi d'amor, di diletto,
 mi si turba, mi s'altera il petto
 e a parlare mi sforza d'amore
 un desio ch'io non posso spiegar.
 Parlo d'amor vegliando,
 parlo d'amor sognando,
 all'acqua, all'ombra, ai monti,
 ai fiori, all'erbe, ai fonti,
 all'eco, all'aria, ai venti,
 che il suon de' vani accenti
 portano via con sé.
 E se non ho chi mi oda,
 parlo d'amor con me.

Ja no sé el que sóc, què faig...
 unes vegades sóc de foc, unes altres de gel...
 qualsevol dona em fa canviar de color,
 qualsevol dona em fa palpitare .
 Amb només escoltar el nom d'amor, de goig,
 se'm torba, se m'altera el pit
 i m'obliga a parlar d'amor ,
 Un desig, un desig que no puc explicar!
 Parle d'amor despert,
 parle d'amor somiant,
 a l'aigua, a l'ombra, a les muntanyes,
 a les flors, herbes, fonts,
 al ressò, a l'aire i als vents
 que el so de les meues obertures accents
 s'emporten amb si.
 I si no tinc qui em senta,
 parle d'amor amb mi.

Activitat

¡Converteix-te en detectiu! Utilitza les pistes que tens en el tauló per a descobrir els personatges que estan ocults i ompleix els quadres en blanc amb el nom del personatge amagat.

Comtessa Barbarina Comte Cherubino Antonio
Susanna Fígaro Bartolo Basilio Marcelina

LES NOCES DE FÍGARO

Com hem explicat abans, n'hi ha moltes obres literàries que després s'han convertit en òperes. Una d'elles fou Les noces de Fígaro. Esta òpera està basada en una obra de teatre d'un escriptor francès anomenat **Beaumarchais** que hi havia sigut estrenada en 1784 i va tindre moltíssim èxit. Podem comparar a Beaumarchais amb l'escriptora J.K. Rowling que va escriure la saga d'Harry Potter . Els seus llibres van tindre molt d'èxit i, posteriorment, van ser pel·lícules i fins i tot obres de teatre.

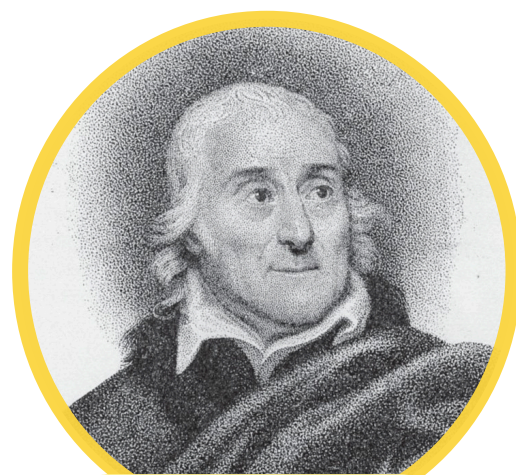
Les noces de Fígaro és la segona part d'una trilogia. La primera part és **El Barber de Sevilla**, després ve **Les noces de Fígaro** i la tercera i última part és **La mare culpable**. Els tres es van convertir en òperes, encara que per compositors diferents. En la primera part, El Barber de Sevilla, el comte d'Almaviva s'enamora d'una jove òrfena que es diu Rosina però Bartolo, el vell tutor d'ella, també vol casar-se amb ella i, per això, la manté sota clau i allunya a qualsevol pretendent. Per aconseguir conquerir-la, el Comte utilitza l'ajuda de Fígaro, un barber, que l'ajuda a complir els seus desitjos i, finalment, els dos enamorats aconseguen casar-se.

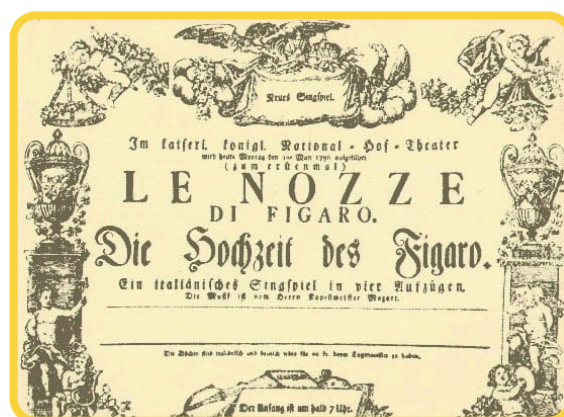
En la segona part, **Les noces de Fígaro**, ens tornem a trobar amb Fígaro, el Comte Almaviva, Bartolo... encara que per tots ells han passat els anys i les seues situacions personals han canviat prou. Ja no és el Comte qui desitja casar-se amb la bella Rosina, sinó que són Fígaro i Susanna els que preparen les seues noces. El comte d'Almaviva, ja no hi és enamoradíssim de que tant li va costar convertir en comtessa, sinó que s'ha encapritxat de la bella Susanna.

I l'obra es va fer òpera!

Mozart i **Da Ponte** (el llibretista) van adaptar l'obra de teatre de Beaumarchais. Amb molta diplomàcia, van aconseguir convèncer a **l'emperador Josep II** per al fet que aprovara l'òpera ja que parlava d'assumptes polítics i en molts llocs l'obra hi havia sigut censurada. En tot just sis setmanes, Da Ponte mostra la seua tremenda habilitat per a convertir els diàlegs en prosa de l'obra teatral en versos (rimes). Va ser bastant fidel a l'original, suprimeix alguns personatges secundaris i va reduir els cinc actes a quatre. A més a més, va eliminar totes les al·lusions de tall polític que hi havia en l'obra de Beaumarchais, donant més importància a la part humana dels personatges i a les seues relacions, encara que sí que inseria comentaris subtils i irònics contra la noblesa, camuflats en àries i recitatius.

Lorenzo Da Ponte

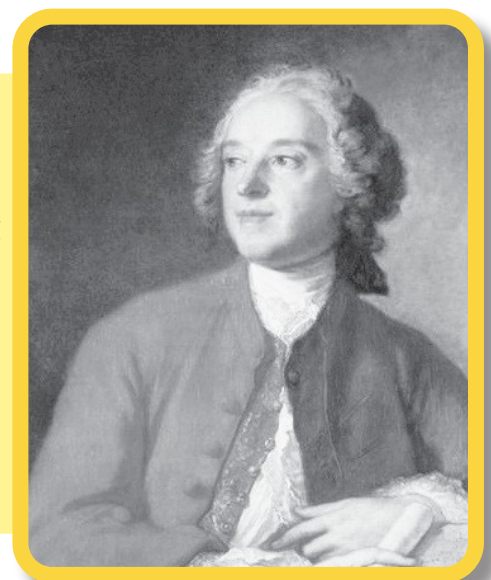
Recorda:

El llibretista és la persona que escriu el text que es diu llibret i és com el guió d'una pel·lícula.

La transformació la fa Mozart: per a ell, el text ha d'estar al servei de la música, amb la què descriu psicològicament als personatges. Per exemple: la comtessa, que en l'obra de teatre és noble i amable, amb Mozart arriba aconseguir una commovedora humanitat. Cherubino, que és un personatge que servix a l'embolic, Mozart li dona personalitat en l'òpera amb més importància i profunditat.

Mozart va concloure música i orquestració a la fi de novembre de 1785. L'estrena va tindre lloc l'1 de maig de 1786 en el **Teatre de la Cort Imperial de Viena**, amb direcció del mateix Mozart, també al clavicèmbal, aconseguint un gran èxit.

Beaumarchais va tindre una vida del més accidentada, treballant com a rellotger, professor d'arpa, financer, contrabandista d'armes, agent secret, diplomàtic, escriptor satíric, editor i llibretista. Sempre estava ficat en problemes a causa de les seues idees polítiques. Es diu que el personatge de Fígaro es va basar en el propi Beaumarchais.

De què tracta Les noces de Fígaro?

ACTE I

Primeres hores del matí. És el dia de les noces de Fígaro i Susanna. Fígaro és un criat del Comte Almaviva i Susanna, la criada de la comtessa. Junts estan mesurant l'habitació que el Comte els ha regalat per a usar com el seu dormitori. A Susanna no l'agrada la ubicació de l'habitació, perquè està massa prop de les habitacions del Comte i creu que aquest té els seus ulls posats en ella.

“El senyor Comte, cansat de caminar caçant els forasteres belleses estrangeres, vol una altra vegada al castell provar sort. Ni tan sols ja del seu consort, fixa't, sent cap desig”.

Fígaro, al principi, no pot creure que el seu vell amic es vulga aprofitar de Susanna, però ella el convenç. Fígaro s'enfada i decideix venjar-se del seu senyor .

“A poc a poc, millor, tots els secrets, dissimulant, descobriré desig algú”.

Però els problemes de Fígaro acaben de començar. Arriben al palau Marcelina i el Doctor Bartolo, amb un pla per a detindre les noces.

Marcelina vol casar-se amb Fígaro i té un contracte en el qual posa que Fígaro va prometre casar-se amb ella si no podia pagar un préstec que l'hi havia fet a ell. Susanna els veu i es molesta tant que insulta a Marcelina que se'n va furiosa. Al cap d'una estona, Susanna està sola a la seua habitació quan entra el jove Cherubino tot nerviós.

-Susanneta, ets tu?

- Sóc jo, què vols?

- Ai, quin accident! El Comte, ahir, perquè em va trobar només amb Barbarina, em va acomiadar i si la comtesseta, la meua bella padrina, no m'ajuda, em vaig al carrer.

Ai pobre Cherubino! Si és que l'agraden totes... li parla del seu amor per totes les dones de la casa, especialment la Comtessa, i just en eixe moment, arriba el Comte per a fer-li una visita sorpresa a Susanna.

“Ah, Quina por... el Comte! Pobre de mi!”

Cherubino, per al fet que no li enxampe, s'amaga darrere d'una butaca. El Comte ha vingut a perseguir a Susana. *Sense embargament, és interromput per l'arribada de Don Basilio, el mestre de música, i llaura és el seu torn d'amagar-se.

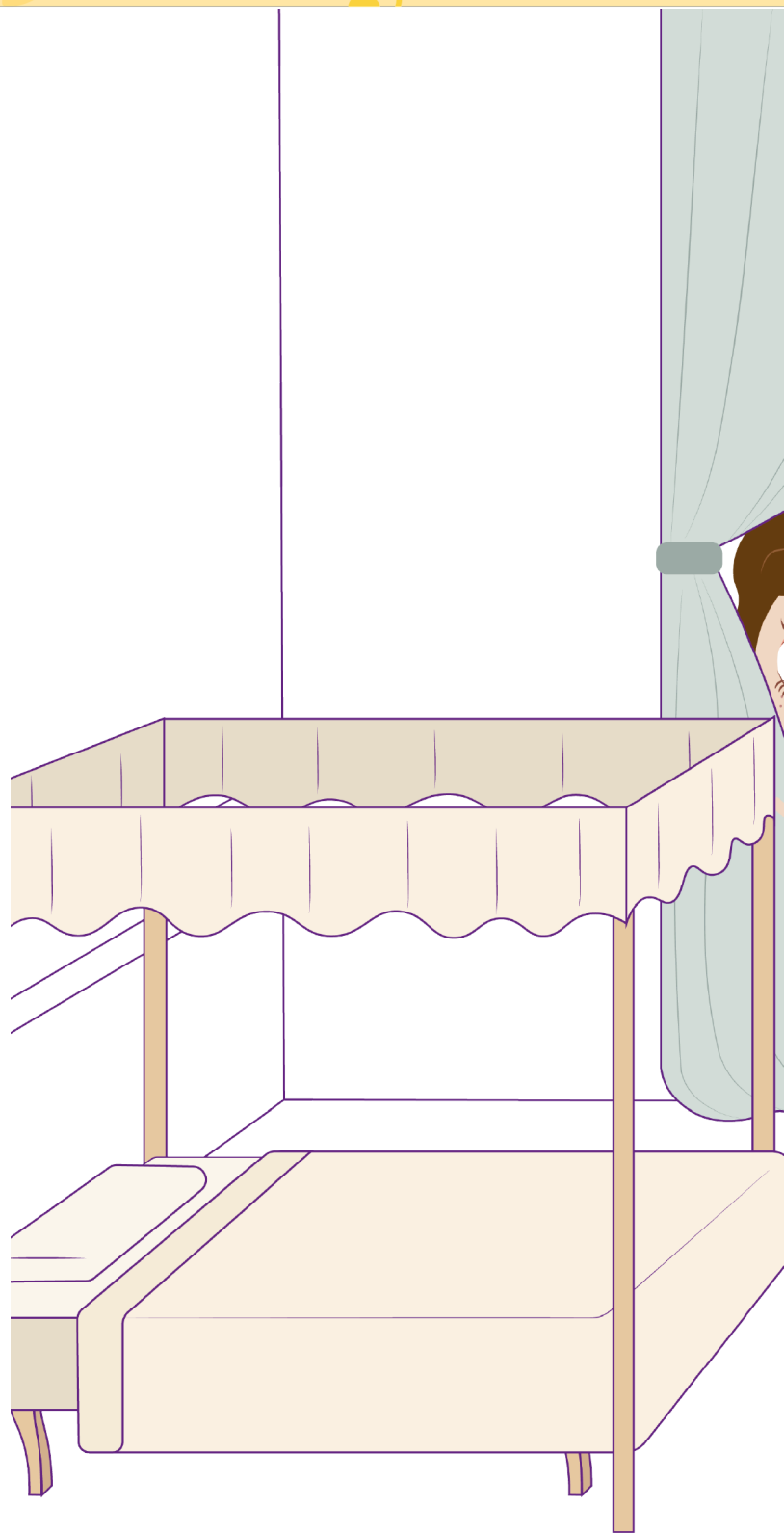
Però... Ai, es dirigeix cap a la butaca on està amagat Cherubino! Així que este, per tal que no l'agafe, ha d'amagar-se darrere d'una cortina.

Don Basilio comença a xafardejar amb Susanna sobre que Cherubino està enamorat de la Comtessa. Llavors, en eixe moment, el gelós Comte ix del seu amagatall furiós. En mig del seu enfadament, el Comte, sense fixar-se, descobreix a Cherubino, que eix del seu amagatall, i s'enfada més perquè se n'adona de que el jove ha escoltat el seu intent de coqueteig amb Susanna.

El Comte persegueix a Cherubino pel Gran Saló, però just en eixe moment, apareix Fígaro, qui ha reunit a tot el servei de la casa per a cantar les lloances del seu senyor .

El Comte es veu obligat a beneir el matrimoni de Fígaro i Susanna, però com segueix molt enfadat amb Cherubino, ordena com a venjança que el jove s'unirà a l'exèrcit sense demora.

“Hi ha un lloc vacant d'oficial en el meu regiment; jo et trie a tu. Part, prompte; adieu”

ACTE II

Migdia

Sola en el seu dormitori, la Comtessa està trista pel comportament del Comte. Sembla que ja no l'estima i no li tracta bé. Arriba Susana. La Comtessa i ella són molt amigues i l'explica com el Comte ha volgut seduir-la.

Just llavors, Fígaro entra per a explicar-los un pla que ha pensat: ha enviat una carta anònima al Comte advertint que la Comtessa planeja reunir-se amb un altre home.

El Comte, que és molt gelós, es distraurà, passarà el temps i així Fígaro aconseguirà casar-se amb Susanna.

“Este és el meu pla: procuraré que ell trobe una carta en la qual, a l'hora del ball, es concerta una cita entre vosté i el seu amant, d'eixa forma podrem comprometre'l més de pressa, confondre'l, embullar-lo, fer desbasta amb els seus projectes, omplir-lo de dubtes. I així guanyarem temps, com he planejat, i si res s'interposa en els meus plans, arribarà l'hora de les nocces”

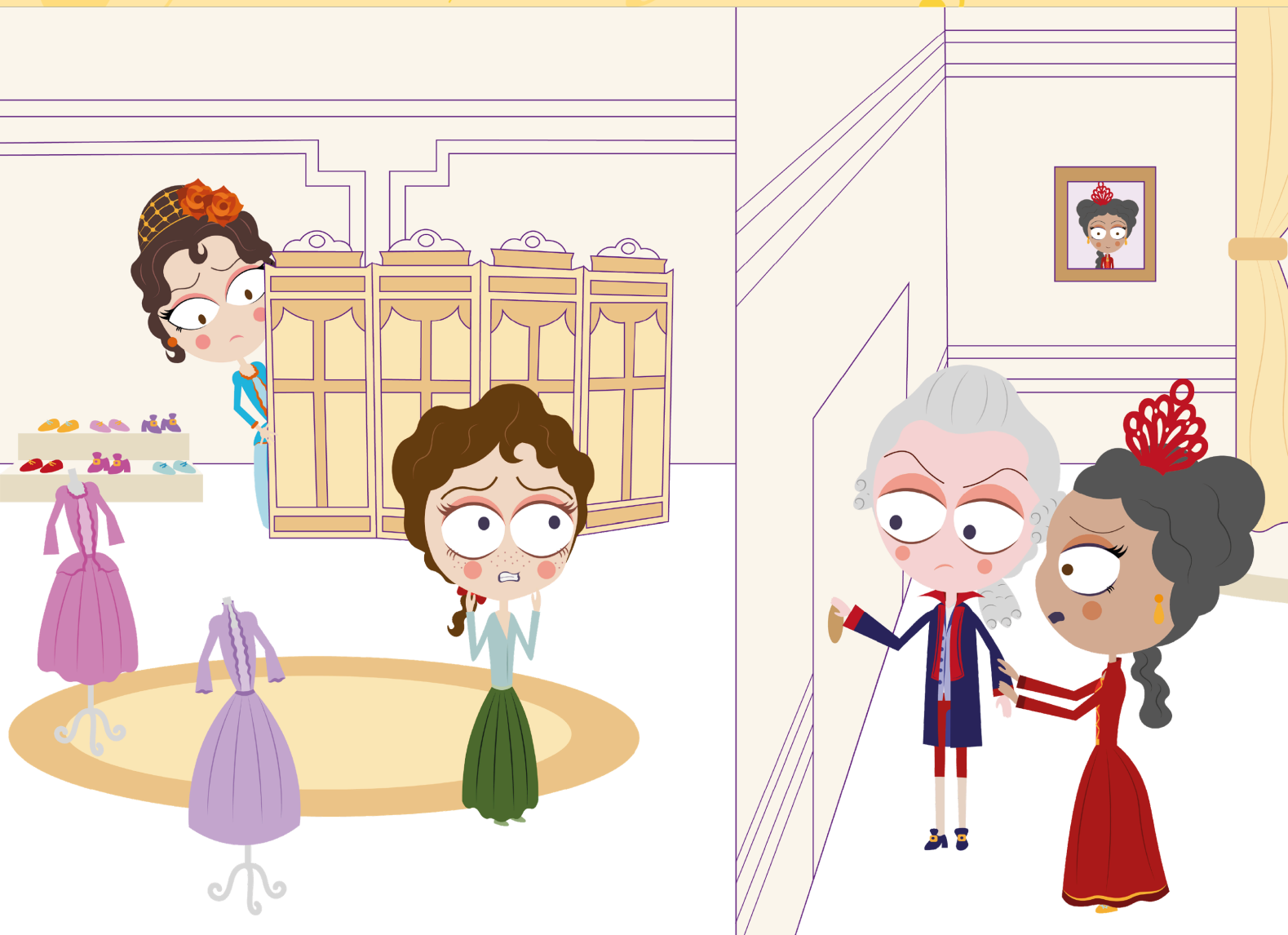
A més d'això, Susanna acceptarà la proposta del Comte per a una cita, però en comptes d'ella enviaran a Cherubino, disfressat de Susanna, per a trobar-se amb el Comte en el jardí. La Comtessa aleshores li enxamparà “in fraganti”.

Fígaro buscarà a Cherubino per a posar en marxa el seu pla i, al seu retorn, les dos dones comencen a vestir el patge per a la farsa.

En eixe moment, algú truca a la porta... És el Comte! Que s'enfada en trobar-la tancada. Cherubino s'amaga, tancant-se amb clau en el vestidor, i la Comtessa l'obri la porta.

El Comte, gelós, entra amb la mosca darrere de l'orella, no es fia i vol entrar en el vestidor, pensant que allí està l'amant. Pobre Cherubino! Li tornarà a enxampar.

Però la Comtessa li diu al seu marit que és Susana la que està en el vestidor provant-se el seu vestit de núvia i que no hi ha que molestar-la. El Comte no la creu i vol obrir la porta del vestidor tant sí com no. Al final es van els dos a buscar els ferramentes per a obrir la porta.

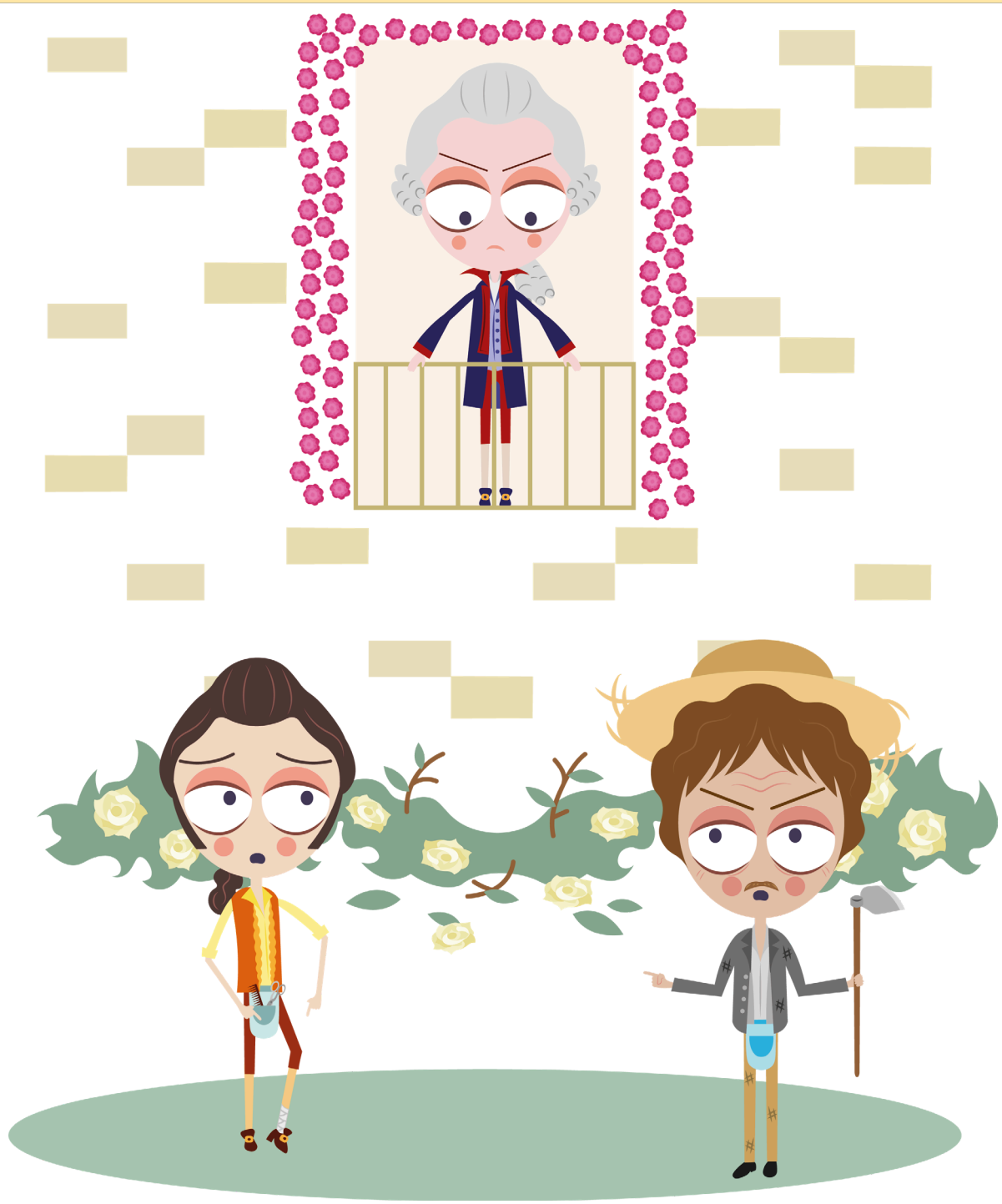

Mentrestant, Susana, que ha estat observant en silenci des de darrere d'una pantalla, avisa a Cherubino que obri des de dins el vestidor i escapa per una finestra. Susanna es queda, ficant-se ella en el vestidor.

“Obri, ràpid, obri, obri, soc Susana; ràpid, sal d'ací, veuen, i ves-te ràpid d'ací...”

El Comte i la Comtessa tornen i Susanna ix del vestidor. Tot ha eixit bé!
El Comte, avergonyit, demana perdó. Llavors, arriba Fígaro amb el jardiner Antonio, indignat perquè algú ha saltat des de la finestra i ha destrossat les seues flors.

*“Pel balcó que mira al jardí, mil coses cada dia llançar veig, i fa poc,
Pot succeir una mica pitjor? Vaig veure a un home, senyor meu, tirar-se a baix.”*

Per a ocultar l'assumpte, Fígaro fa creure que va ser ell mateix qui va saltar per la finestra i fingix un esquinç de turmell.

Això és un embolic i el Comte cada vegada sospita més de tot! I per a augmentar la confusió, Marcelina arriba amb Bartolo i Basilio i reclama a Fígaro que pague el seudeute o es case amb ella.

ACTE III

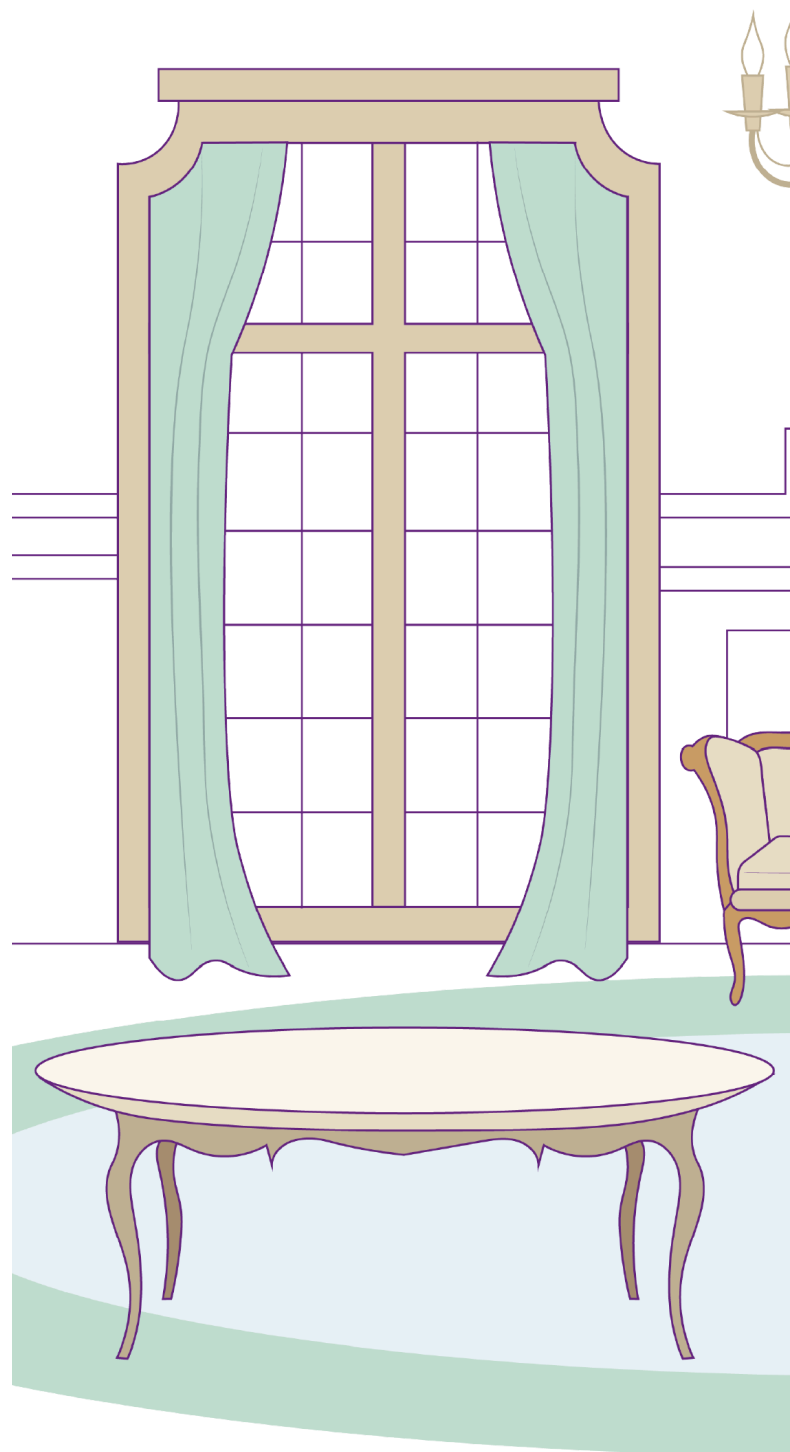
Final de la vesprada en el saló del Palau.

Més tard eixe dia, en el gran saló, Susanna i la Comtessa han creat un nou pla: ara Susana prometrà trobar-se amb el Comte, però, en canvi, serà la Comtessa la que anirà disfressada i revelarà els infidelitats del Comte. Susanna organitza la suposada cita, però els seus esforços quasi s'arruïnen quan el Comte escolta parlar a Susanna sobre "el pla" amb Fígaro. El Comte se n'adona que els dos estan planejant algun tipus de trampa, però no sap com el duran a terme.

“Què escolte! En quin parany anava jo a caure? Pèrfids! Jo vull castigar-vos... al meu gust la sentència serà...”

En Curzio, el jutge, supervisa el juí entre Marcelina i Fígaro. Fígaro afirma que no pot casar-se amb ella perquè requereix el permís dels seus pares, i sent orfe, això no és possible.

Fígaro conta la història que va ser segrestat quan era un bebé, la qual cosa li sona familiar a Marcelina. Llavors veu una marca de naixement al braç de Fígaro i se n'adona que... Ell és el seu fill perdut!

Resultat de la seua aventura amb el Doctor Bartolo fa molts anys. Els orgullosos pares abracen al seu fill i Bartolo li proposa matrimoni a Marcelina amb alegria. Hui no hi haurà unes noces, sinó dos! Per fi Fígaro és lliure per a casar-se amb Susanna!

Mentrestant, Susanna i la Comtessa escriuen una carta al Comte confirmant la trobada d'eixa nit, segellant la carta amb un fermall.

Quan Barbarina i els xiques del poble entren per a portar-li flors a la Comtessa, apareixen el Comte i Antonio buscant a Cherubin. Resulta que estava amagat entre totes les xiques! El Comte està furios en descobrir que

Cherubino ho ha desobeït i encara segueix a la casa, però Barbarina li demana al Comte que perdone a Cherubino. El Comte, aprofitant que ha trobat a Cherubino, intenta que Fígaro diga el que realment va succeir a l'habitació de la Comtessa unixes hores abans, ja que no es fia i pensa que ha sigut Cherubino qui va saltar per la finestra.

Fígaro li comença a donar llargues i just en eixe moment apareix tot el món per a celebrar les noces i finalment Fígaro i Susanna es casen. Durant l'alegre festa, mentres Susana balla amb el Comte, li dóna la carta, segellada amb el fermall.

El Comte haurà de retornar-li el fermall per a confirmar que l'ha llegida. Fígaro no està al corrent d'aquest pla i només veu com el Comte obri la carta i es punxa amb el fermall.

ACTE IV

A la nit al jardí del Palau

A la nit al jardí, Barbarina es desespera perquè ha perdut el fermall que el Comte l'ha demanat que li porte a Susanna com a senyal que ha rebut la seua carta. Quan apareixen Fígaro i Marcelina, Barbarina els conta, sense voler, la cita prevista entre el Comte i Susanna.

“- Ho he perdut, cosí.

- El què?

- El fermall que em va donar l'amo per a portar a Susanna”

Fígaro, enfurit, jura venjar-se pensant que la seua nova esposa l'és infidel. Però Marcelina va on la Comtessa i Susanna i els adverteix que Fígaro està amagat al jardí i vol enxampar a Susanna.

“He d'avisar a Susanna de seguida... Jo la crec innocent: eixa cara, eixe aire de modèstia! Les dones defensem el nostre sexe dels desagraïts homes que només pensen a oprimir-nos”.

Susanna i la Comtessa es canvien de roba i arriben al jardí. Susanna, conscient que Fígaro està escoltant, canta sobre la seua pròxima felicitat amb el seu amant.

“El brivall està de guàrdia. Divertim-nos també nosaltres, donem-li el premi dels seus dubtes”.

A l'altre costat del jardí, la Comtessa (ara disfressada de Susana) espera també la seua trobada prevista amb el Comte. No obstant això, el que arriba és Cherubino que, com no, comença a coquetejar amb ella fins que el Comte li interromp i Cherubino es torna a amagar per enèsima vegada.

El Comte entra i comença a seduir a “Susanna” fins que Fígaro apareix. El Comte fuig i la Comtessa s'amaga. Fígaro ix del seu amagatall i Susanna s'acosta a ell, fingint ser la Comtessa. Però, encara que el vestit és el de la Comtessa i tot està molt fosc, se l'oblida emascarar la seua veu i Fígaro la reconeix, adonant-se que tot era una broma.

Així que ell decideix seguir amb la broma fins que Susanna revela la seua verdadera identitat i els dos es reconcilien rient-se molt al respecte.

- *“Pau, pau, el meu dolç tresor! Jo vaig conèixer la veu que adore i que sempre conserve en el cor.*

- *(rient sorpresa) La meua veu?*

- *La veu que adore.*

- *“Pau, pau, el meu dolç tresor, pau, pau, el meu tendre amor”.*

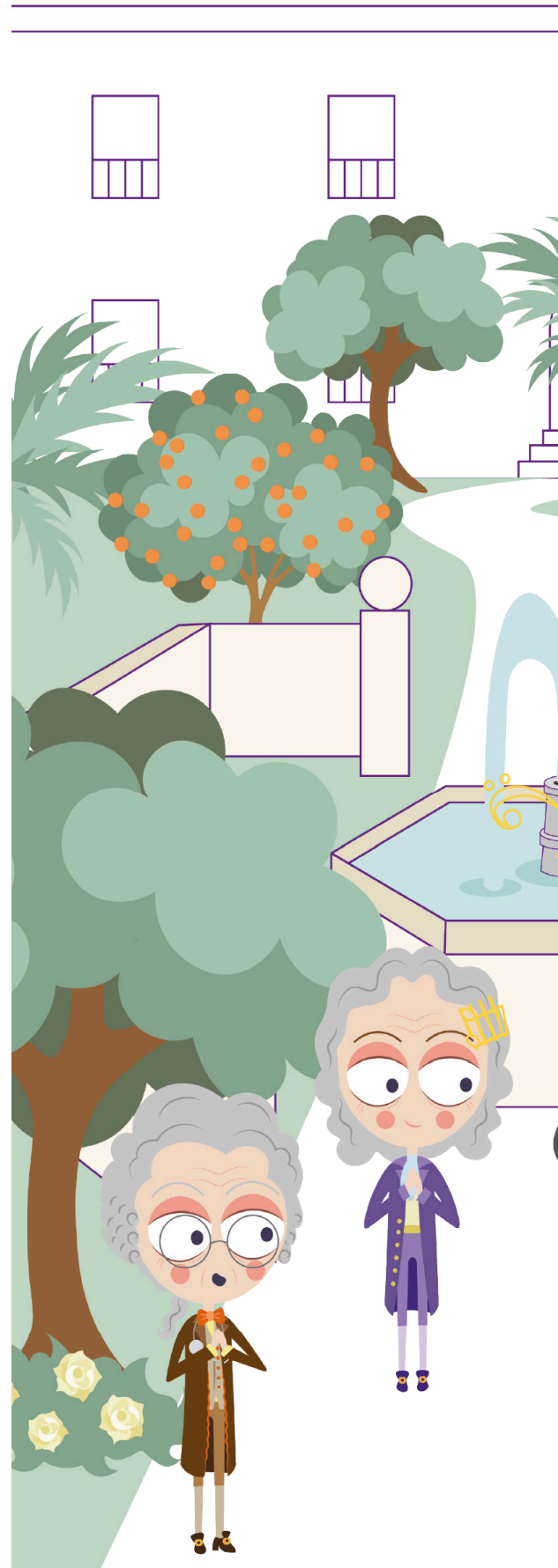
Continuant amb la broma, Fígaro i la “Comtessa” confessen en veu alta el seu amor i el Comte gelós, s'afanya a atrapar a els dos amants.

“Gent, gent! A les armes, a les armes!”

Basilio, Bartolo, En Curzio i Antonio ixen del seu amagatall i s'afanyen a investigar el rebombori. El Comte denuncia a la seua esposa infidel pensant que és la Comtessa qui està amb Fígaro. Susana, encara imitant a la Comtessa, demana perdó al Comte, però este es nega.

Però la verdadera Comtessa fa un pas avant, es lleva la disfressa i revela tota la farsa. El Comte, avergonyit i vençut per la culpa, demana perdó. Finalment, ella ho perdona i tota la família celebra el final feliç del dia.

***“Ah! Tots contents estarem així,
Este dia de turments,
de capritxos, de bogeria,
en content i alegria
només l'amor pot concloure .
Esposos, amics, al ball, a la diversió!
Doneu foc, doneu foc a les llampades!
I al so d'una alegre marxa
correguem tots a festejar”.***

La literatura, el cinema i l'òpera tenen gèneres que, normalment, depenen del tipus d'emoció que ens produïx en veure'l o llegir-lo: comèdia, tragèdia, romàntic, aventura... Quines emocions apareixen a **Les noces de Fígaro**? Quin tipus de gènere creus que és?

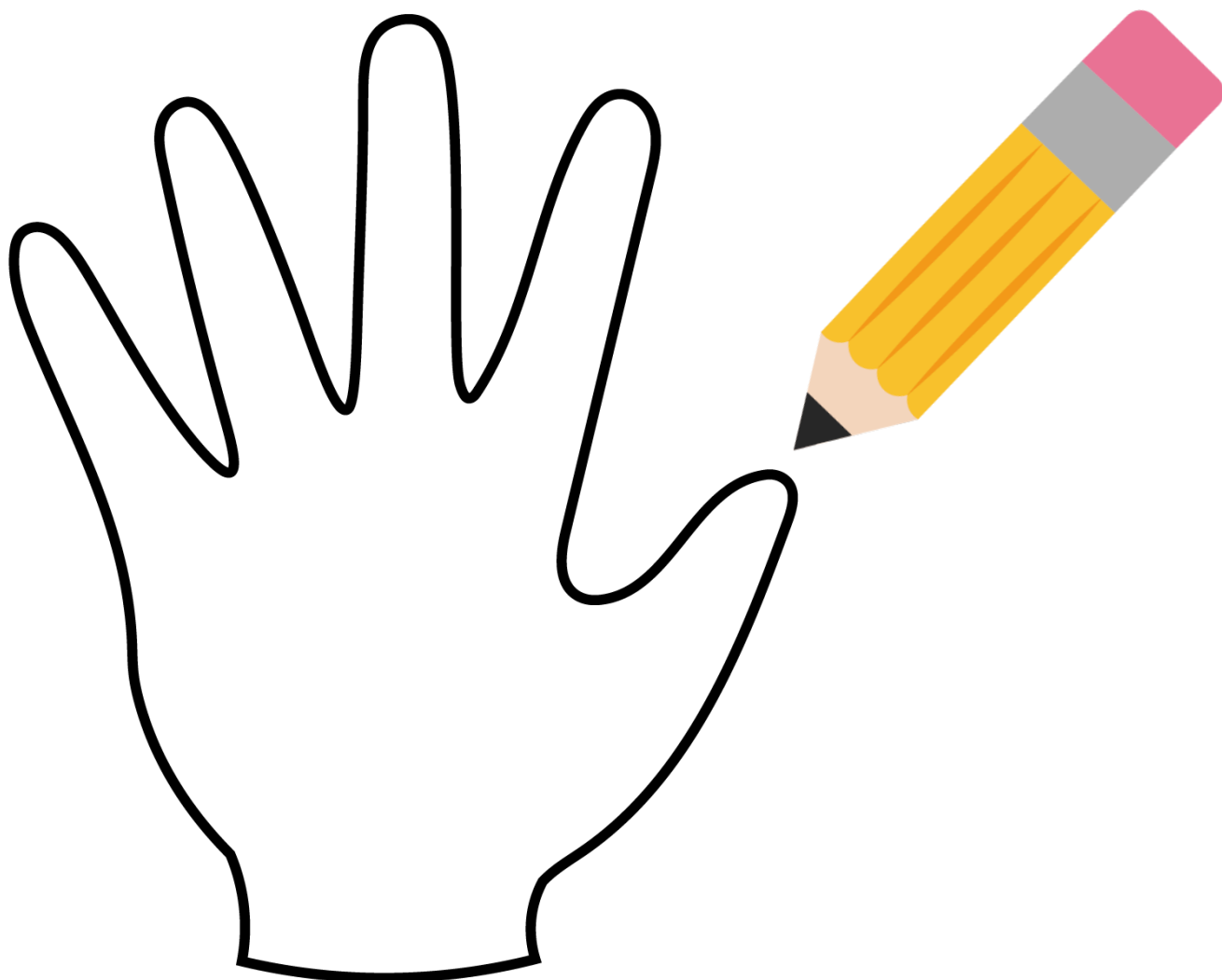
Com ja has vist, una dels emocions que més apareix en esta òpera és **amor**.

L'amor una emoció complexa perquè utilitzem una sola paraula amb la que parlem i fem referència a moltes formes i tipus d'amor: a els amics, a la família, a tu mateix, a la naturalesa, a la humanitat, a la música....

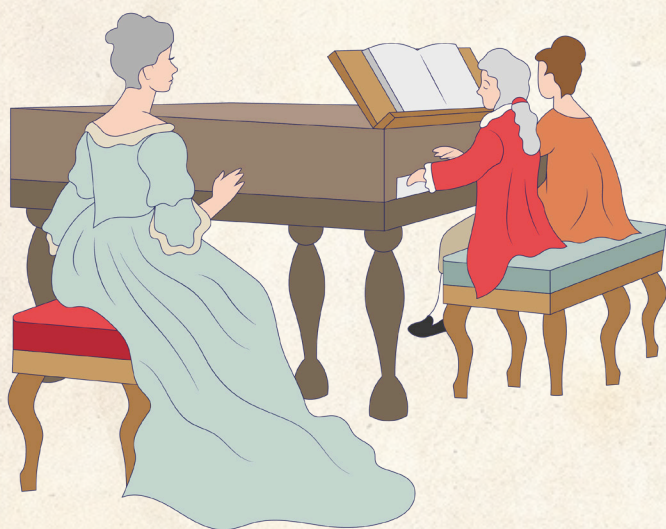
Activitat

Dibuixa la teua mà i en cada dit escriu una acció per a cada tipus d'amor.
Per exemple: Reciclant demostre el meu amor per la naturalesa.

Qui va compondre Les noces de Figaro?

Perquè un dels compositors més famosos de tots els temps: Wolfgang Amadeus Mozart. Va nèixer el **27 de gener de 1756** a Salzburg, Àustria, en una família de músics. El seu pare, Leopoldo Mozart, era violinista i compositor de la cort de Salzburg, així que des de molt xicotet va viure l'ambient de l'elit austríaca. El seu pare els va ensenyar tant a ell com a la seua germana major, Nannerl, a tocar el teclat i els dos van demostrar ser xiquets prodigi en la música. Wolfgang tenia una gran admiració per la seua germana, no feia més que escoltar-la tocar quan ella tenia 7 anys i ell només 3.

Va ser tota una gran inspiració per a ell. Tal era el talent dels dos germans que, en **1762**, van rebre una invitació de l'emperadriu Maria Teresa per a tocar en la cort imperial de Viena. Nannerl, d'11 anys, i Wolfgang, de 7 anys, van causar una gran eufòria en el públic i a partir d'aleshores, el seu pare va emprendre amb ells una gira per Europa i els va llançar com a grans promeses de la música. Van estar tocant a Viena, París, Munic, Londres, Praga, la Haia... Res mal per a uns xiquets del segle XVIII!

No obstant això, quan Nannerl va complir els 18 anys, va haver d'apartar-se de la seua carrera musical, a causa de la situació social de l'època. I és que en aquella època no estava molt ben vist que les dones es dedicaren a la música i el seu pare la va obligar a apartar-se de la música i casar-se. I, encara que Wolfgang va intentar que això no passara i que la seua germana continuara tocant com la gran artista que era, no va poder impedir que Nannerl abandonara la seua carrera. Però, ell sempre la va animar a continuar tocant i component.

En **1769**, Wolfgang va començar una gira en solitari per Itàlia, acompanyat del seu pare (no oblidem que tenia només 13 anys). Allí va poder tocar davant del Papa! I escoltar una melodia secreta que no podia interpretar-se fora dels parets del Vaticà: el Miserere. Però al xicotet geni se li va quedar al cap... I va poder escriure-la nota per nota més tard! També, eixe mateix any, la seua ciutat natal el va designar, de concerts de la cort.

Però Mozart no era únicament un excel·lent intèrpret, sinó que era un extraordinari compositor. Va compondre la seua primera sonata als 5 anys i la seua primera òpera, **Bastià i Bastiana**, als 12. El seu primer encàrrec important va arribar als 16 anys, amb una òpera seriosa per a la temporada del carnestoltes de Milà en 1770: **Mitriades, rei de Ponto**. A partir d'esta obra, es va convertir en un compositor d'òpera internacional i no van parar d'eixir-li nous encàrrecs. Va compondre òperes en itàlia i en alemany, en els que va introduir el recitatiu, parts menys cantades que serveixen per a contar el que passa en la història.

En **1778** marxa a París, però els parisencs no van entendre molt bé el seu estil i Mozart, que no era especialment modest amb respecte al seu talent, va decidir tornar-se'n a Alemanya. Allà, va estrenar **Idomeneo**, una de les seues òperes serioses més famoses.

En **1781** li van acomiadar dels seus servicis a l'arquebisbe de Salzburg, ja que discutia bastant amb el religiós, i marxà a Viena. Allà, l'esperava un molt feliç destí: va conèixer a la seua futura esposa, Constanze, amb la que es va casar en 1782 (encara que Leopoldo es va oposar perquè creia que perjudicaria la carrera del seu fill). A més, durant un temps, Mozart va estar en el més top de la música vienesa.

Però fins i tot els genis, al seu moment més popular, a vegades són rebutjats, i no el van acceptar en la cort de l'emperador Josep II (el germà de la famosa Maria Antonieta). Deien que les obres de Mozart eren massa complicades, que tenien “massa notes”.

Uns pocs anys més tard, va conèixer al famós poeta i llibretista Lorenzo Da Ponte (llibretista de **Les Noces de Fígaro**). La seua relació amb Da Ponte marcarà una fita en la seua carrera, ja que junt amb ell crearà algunes de les seues òperes més famoses: **Les Noces de Fígaro**, **Così fan tutte** i **Don Giovanni**.

L'1 de maig de **1786** s'estrenen Les Noces de Fígaro al Teatre Imperial de la Cort de Viena. A Viena va tindre un cert èxit, però a Praga va ser la bomba! Quan va viatjar allà en **1787** i va veure que la gent cantava a Fígaro pel carrer,

es va quedar impressionat. En conseqüència d'aquell èxit, l'emperador En Josep II (ara sí) va designar a Mozart compositor de cambra, encara que la cort mai li va encarregar ni tan sols un treball, així que era més un títol honorífic. Però sí que va ser eixe any a Praga quan va compondre **Don Giovanni**. A més, aquest mateix any, un jove compositor anomenat Ludwig van Beethoven (el compositor de l'Oda a l'Alegria que tots coneixem), va anar a conèixer a Mozart, que va quedar impressionat pel talent del jove de 16 anys.

En 1791 va tindre dos dels seus encàrrecs més importants: **La Flauta Màgica** i **La clemenza di Tito**, esta última per a la coronació de Leopold II com a rei de Bohèmia. El mes d'agost, li va arribar una misteriosa carta d'un mecenes anònim proposant-li la composició d'una missa fúnebre, el seu famós **Rèquiem**. Ell, molt intrigat per l'encàrrec, va començar la composició, però a la tardor d'eixe mateix any va emmalaltir sobtadament. Mozart, que sentia que arribava la seua final, es va prendre eixe encàrrec com un presagi, però mai va poder acabar l'obra completament, va ser un deixeble qui el va fer.

Mozart va morir el 5 de desembre de 1791. En total Mozart va compondre unes 600 obres al llarg de la seua vida! I, per molt geni que fora, treballava molt, des de molt primerenc fins a la matinada. A més, com hem vist, va ser moltes vegades incomprès en el seu temps, però ha sigut una enorme influència per als compositors posteriors. Les seues òperes són imprescindibles en el repertori líric i els seues personatges es van convertir en un exemple d'humanitat i realisme dramàtic.

Anem a l'Òpera!

En aquesta secció del llibre, volem preparar-te per tal que participes a l'escenari. Recorda que l'òpera és com el teatre, però cantada: tenim vestuari, escenografia, attrezzo, decorats i, per descomptat,

MÚSICA!

A les pàgines següents descobriràs com, amb un poc de roba que tingues a casa i imaginació, pots fer-te el **VESTUARI** que portaràs durant la funció.

A més, també trobaràs **PARTITURES** amb la música i els textos i la seua traducció dels fragments de l'obra que interpretaràs al costat dels teus companys el dia de la funció.

Per a això, pots utilitzar els àudios que hem proporcionat i que pots trobar en la nostra pàgina web. Estos seran una guia que et permetrà aprendre pas a pas, tant la pronunciació de l'italià com el ritme i la melodia de cada peça. Segueix els indicacions i repetix allò que escoltes i serà com si tingueres un mestre de cant personal a la teua disposició.

Anem allà!

VESTUARI

El vestuari, al costat de l'escenografia i l'attrezzo, ajuden a determinar el clima i l'atmosfera de la posada en escena d'una òpera. També defineix l'òpera i el caràcter dels personatges. El dissenyador del vestuari dibuixa el vestuari que plasma als seus esbossos, que després realitzaran el taller de sastreria del teatre. Els cantants poden portar més d'un vestit en el transcurs d'una òpera.

Per a la realització del vestuari pots reutilitzar materials que tingues per casa. Pots utilitzar cartons, periòdics, oueres, roba que ja no utilitzes...

Tot pot fer-se servir!

Amb els nostres suggeriments, un poc de treball i l'ajuda de la teua imaginació, pots realitzar uns vestits meravellosos.

Així que... Som-hi!

Activitat

Dissenya el teu vestuari

Les Noces de Figaro és una òpera amb multitud de personatges secundaris, inclòs el cor que apareix en moltes escenes de l'obra, per la qual cosa participa en diversos moments. Pots triar entre diversos personatges com goyescos/as, empleats i barbers:

GOYESCA:

- Arboceda.
- Camisa blanca amb musclera.
- Falda blanca de vol.
- Cotilla negra amb llaços rojos.
- Ventall.

Fes la teua pròpia cotilla

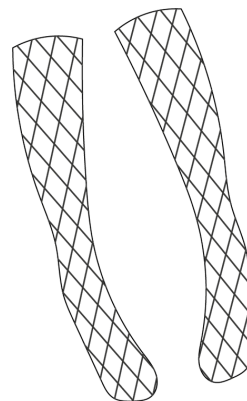

Fes la teua pròpia arboceda

- Un parell de calces negres XL.
- Cola de silicona transparent d'assecat ràpid
- Paper crepè roig
- Tisores
- Drapet o llaç

Arruga cada fulla per a donar-li forma de flor.

Busca un parell de calces negres XL (preferiblement de reixeta) que tingues per casa.

Després, agafa el paper crepè i doblega'l en forma d'acordió, amb una corda fes-li un nus a la mitat.

Amb les tisores retalla les vores donant-li forma ondulada.

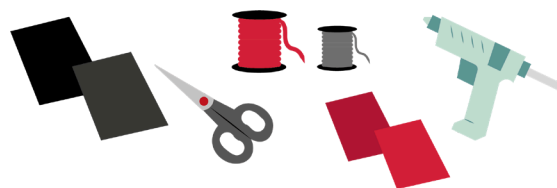
Pega les flors a les calces amb la pistola de silicona.

Per últim, pega un llaç en la part que vaja al cap.

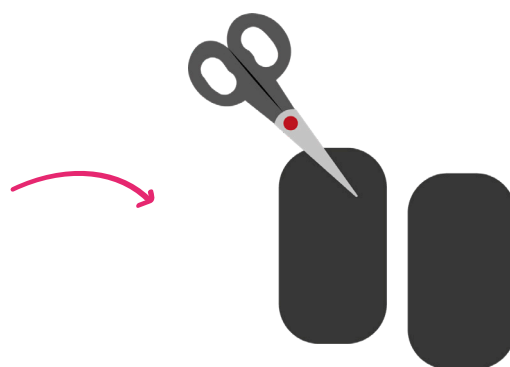
(Si no has pogut reciclar unes calces velles i has hagut de comprar unes noves, guarda el cartó i recicla'l per a les muscleres).

Muscleres de goyesca unisex

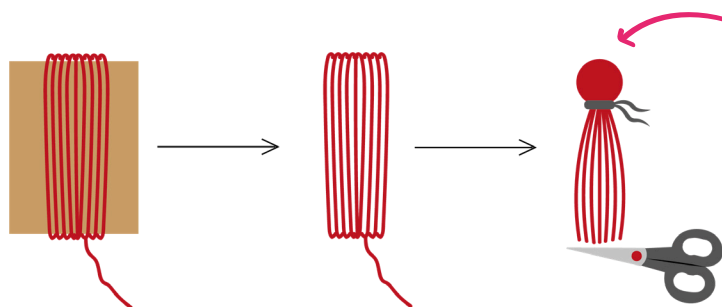
- Una làmina de goma eva negra
- Llana o paper crepè per a pompons i decoració
- Cola de silicona transparent
- Tisores
- Imaginació per a crear el teu disseny!

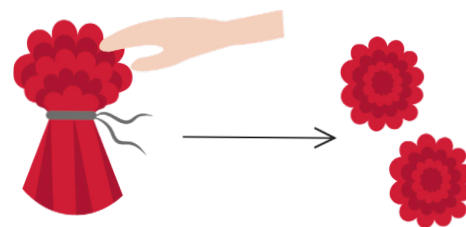
Retalla una làmina de goma eva negra amb la forma de la musclera (com un oval més o menys).

Fes unes borles enrotllant un fil de llana en un cartró, després fes un nus en un extrem i curta l'altre extrem.

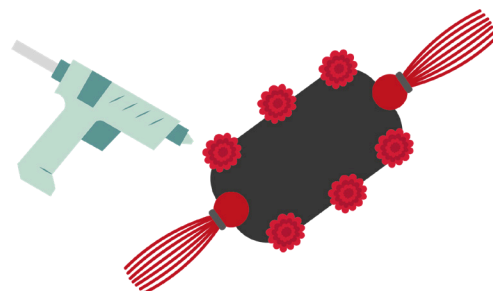

Després agafa un fil d'un altre color i dona-li moltes voltes formant una borla a dalt amb serrells a baix.

Fes unes flors amb paper crepè com t'hem indicat en el vestuari de goyescas.

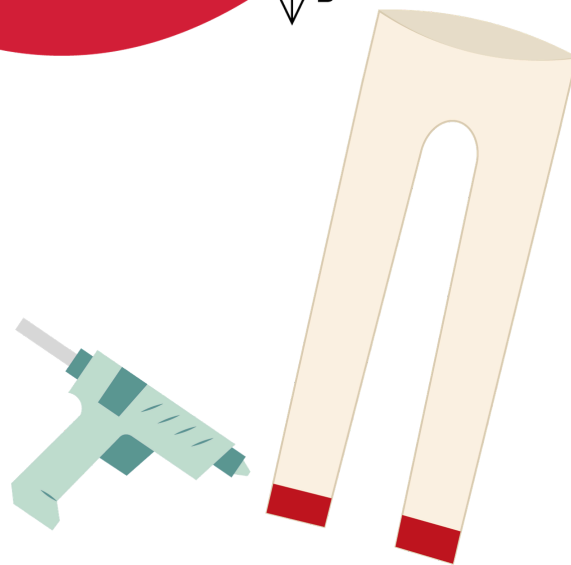
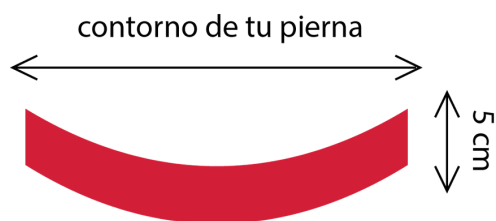
Finalment pega amb silicona les borles i les flors.

GOYESCO:

- Camisa arromangada blanca (a l'altura del colze més o menys).
- Jupetí negre.
- Muscleres.
- Faixí roig.
- Pantalons blancs a l'altura dels panxells.

Fes la teua pròpia aplicació per als pantalons

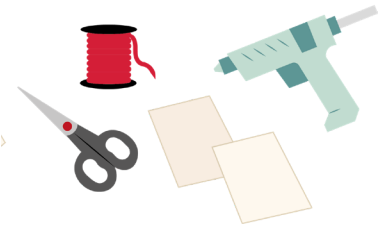
EMPLEATS

CAMBRERES:

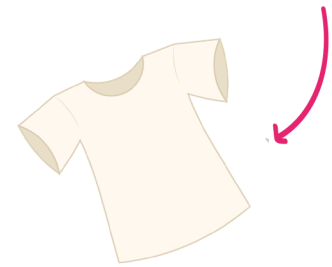
- Còfia.
- Camisa blanca o negra.
- Punys blancs.
- Davantal blanc.
- Falda o pantalons negres.

Fes la teua pròpia còfia

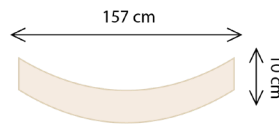
- Tela blanca.
- Drapet o llaç roig.
- Paper crepè Blanc.
- Tisores.
- Cola de silicona transparent.

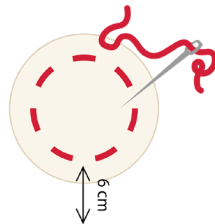
Recicla una samarreta blanca vella que tingues per casa i retalla un cercle d'uns 50 centímetres de diàmetre.

50 cm diàmetre

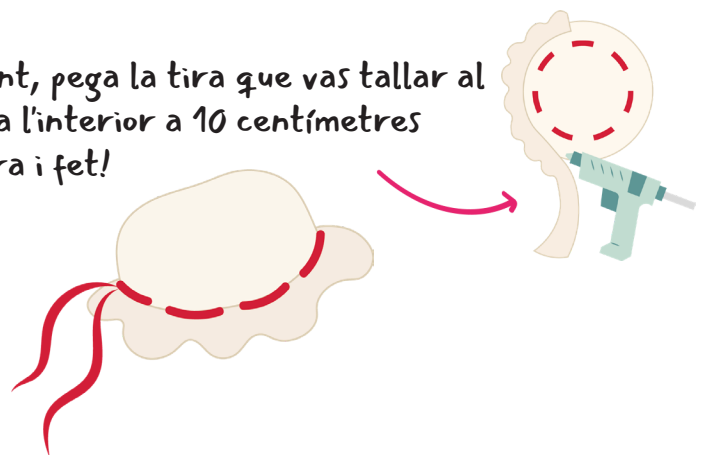

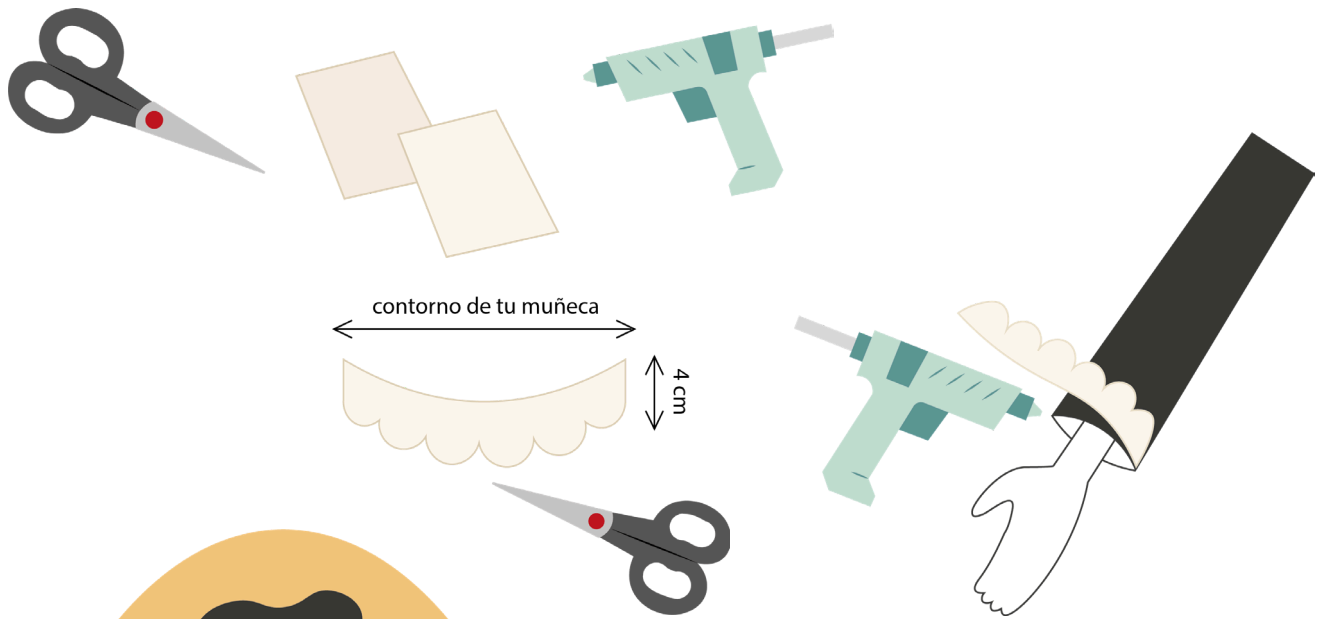
Després, agafa paper crepè blanc i talla una tira d'uns 10 centímetres d'ample i 157 de llarg.

A continuació, cus un llaç de drapet roig al voltant del cercle a uns 6 centímetres de la vora.

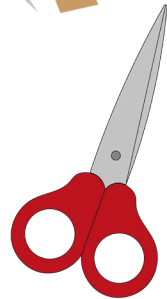
Finalment, pega la tira que vas tallar al principi a l'interior a 10 centímetres de la vora i fet!

BARBERS:

- Camisa blanca o negra.
- Gorgera blanca.
- Davantal blanc.
- Falda o pantalons negres.

Fes la teua pròpia gorgera

Activitat

L'attrezzo

L'attrezzo és el conjunt d'accessoris i objectes que donen el toc final a la representació en l'escena d'un personatge: espases, periòdics, llibres, diners... En aquesta òpera necessitarem una pinta i una tisora de cartró per al personatge de barber. Trobaràs el model més a baix per tal que el pugues copiar. A més, també podràs fer un ventall amb forquetes de plàstic per al vestuari de goyesca.

Elaboració del ventall:

La música de "LES NOCES DE FÍGARO"

Les Noces de Fígaro és una òpera que correspon a un estil anomenat **Classicisme**. En aquest període, la música ja no s'interpreta per a la cort o l'església, sinó que es compon per a un públic més nombrós. Com havia de ser compresa no sols pels experts, sinó també pels aficionats, es preferia una música més senzilla, més agradable, amb una expressió plena de sentiment. Mozart volia que la seua música estiguera a l'abast de tots. Fins i tot també per a aquelles persones que mai hi havien escoltat música d'aquest tipus. Una música que puga arribar a fer sentir al que escolta sentiments, passions, drames, pors, humor...

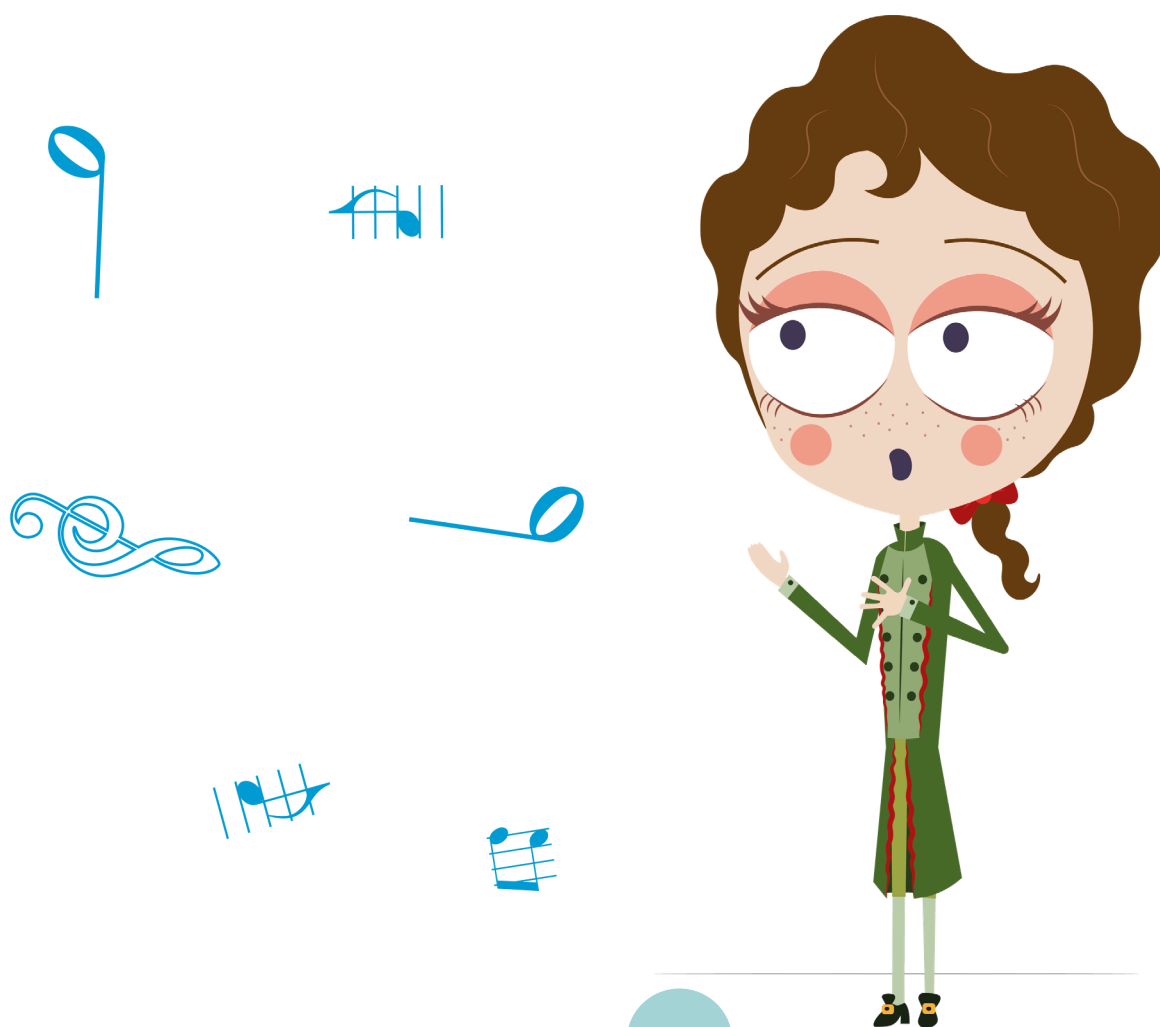
Per a Mozart, una òpera ha de ser una suma de música i teatre. És a dir, una obra on paraules i notes guarden un equilibri i que expressen alguna cosa, no solament mers virtuosismes buits. Amb **Les Noces de Fígaro**, Mozart va revolucionar la composició de l'òpera i la descripció dels personatges a través de la música. Va humanitzar als personatges, tenia una especial habilitat per a atorgar vida i personalitat a aquests, aconseguint fer-los creïbles.

En **Les Noces de Fígaro** es pot veure com la música canvia amb els diferents personatges. Per exemple, en l'ària "Non so piú cosa són, cosa faccio" cantada pel personatge de Cherubino, apareix el desamor. Al començament de l'ària, la seua por i el seu nerviosisme es representen amb un cor palpitant, que se sent des del principi, tocat pels instruments de corda. Quan està trist, la música és més lenta i més dramàtica, i l'ària acaba en pura desesperació, fins a arribar a l'última frase en un moment més desenfadat.

Esta òpera està plena d'àries que s'han convertit en un punt de referència per a cada tipus de veu. I és que a Mozart li agradava que l'ària d'una òpera estiguera exactament adaptada als mitjans del cantant al qual anava destinada, "com un vestit ben fet". Però en aquesta òpera, destaquen especialment les meravelloses àries que escriu per a la veu de dona, principalment en tres personatges: Comtessa, Susana i Cherubino.

En les seues òperes Mozart separa el recitatiu i l'ària, però el recitatiu mozartià és més simple i senzill, més lleuger i fluid que els del seu temps. Una altra dels característiques és la fluïdesa de l'acció. No n'hi ha pèrdues de ritme. Mozart coneixia el llenguatge adequat per a cada moment: visualitzava els situacions dramàtiques.

Però on va brillar el geni de Mozart és als conjunts, especialment els llargs finals dels Actes II i IV . El gran final de l'Acte II és el més llarg compost per Mozart: 937 compasses i al voltant de vint minuts de duració. Ací mostra el seu absolut domini de la música, unint fins a sis escenes seguides. Comença amb un duo fins a arribar a un septet en el qual s'escolta a tots els personatges, cada un exposant els seus sentiments embolicats per una extraordinària música.

Activitat

Audició "Sull'aria"

El duettino "Sull'aria" pertany al III Acte, i ens mostra a la Comtessa dictant a Susanna una carta per al Comte, per a confondre al seu marit. "L'estil de conversa" és una pràctica dominada a la perfecció per Mozart.

CONTESSA

(detta)

"Che soave zeffiretto..."

Susana

(ripete le parole della contessa)

"Zeffiretto..."

CONTESSA

"Questa sera spirerà..."

Susana

"Questa sera spirerà..."

CONTESSA

"Sotto i pini del boschetto."

Susana

"Sotto i pini..."

CONTESSA

"Sotto i pini del boschetto."

Susana

"Sotto i pini...del boschetto..."

CONTESSA

Ei già il resto capirà.

Susana

Certo, certo il capirà.

CONTESSA

(dicta)

Que suau zèfir...

SUSANNA

(repetix els paraules de la Comtessa)

...zèfir,

CONTESSA

...aquesta nit bufarà...

SUSANNA

...aquesta nit bufarà...

CONTESSA

...sota els pins del bosquet...

SUSANNA

Baix els pins?

CONTESSA

...sota els pins del bosquet."

SUSANNA

...sota els pins... del bosquet."

CONTESSA

Ja la resta comprendrà.

SUSANNA

Cert, cert, el comprendrà.

Quin tempo creus que té esta peça: Adagi, Andante, Allegro, Presto?

Fixa't en el pols, és un ritme binari o ternari?

Quin tipus de veu té la cantant?

En esta peça Mozart utilitza molt pocs instruments, Podries dir quins són i a quina família d'instruments pertanyen?

Compara a la Comtessa i Susanna. Pensa en quines diferències hi ha en els circumstàncies de la seua vida i també en què coses són similars.

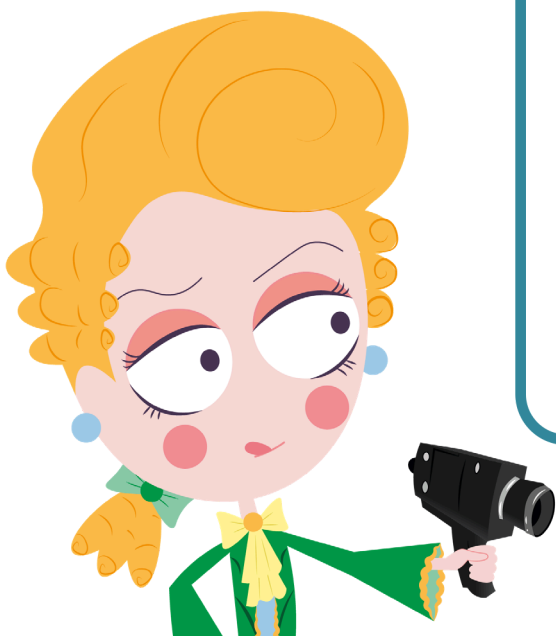
En què s'assemblen les línies vocals de Susanna i la Comtessa? En què es diferencien? Canten el mateix i al mateix temps (homoritmia), o canten intercalades (com un ressò)? En aquest últim cas, qui és la que canta primer?

Aquestos dos personatges tenen el mateix registre vocal o és diferent?

Sabies que...

Les Noces de Fígaro és una dels òperes més conegudes mai escrites, per la qual cosa la seua música ha aparegut en anuncis, cerimònies, pel·lícules i més? Una dels àries més recognoscibles de l'òpera, "Non piú andrai", s'interpreta en "Trooping the Colour". Esta és una cerimònia militar que es fa tots els anys a Anglaterra en la qual se celebra l'aniversari oficial del Rei.

Una altra peça molt coneguda és el duo "Sull'aria" que apareix en la pel·lícula "Cadena Perpètua". A més, l'obertura de l'òpera va aparèixer en la banda sonora de la pel·lícula guanyadora dels Premis Oscar de 2011 El discurs del rei.

Preparant-nos per a cantar

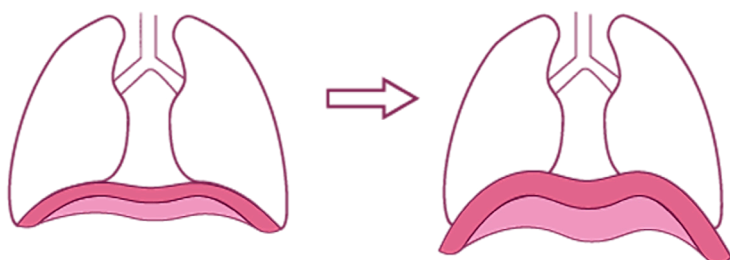
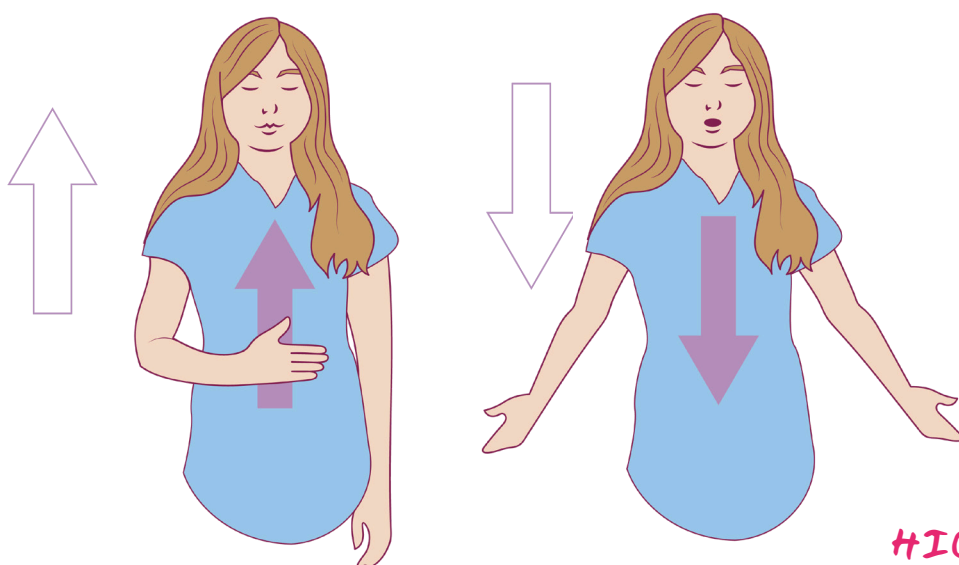
Per a poder cantar bé, primer hem de tindre una bona postura i respirar bé. Fixa't en els imatges que hi ha a continuació:

POSTURA

Dempeus, recte, amb els muscles relaxats i els genolls desbloquejats. El teu cap ha d'estar alçada i mirant al capdavant.

RESPIRACIÓ

Respira profund però suaument i plena d'aire els teus pulmons com si foren un globus. Pots col·locar la mà a la panxa i les teues costelles i així observaràs com el teu diafragma baixa i el teu cos s'expandix

HIGIENE POSTURAL

Observeu-vos els uns als altres la postura que teniu dempeus i ajudeu-vos a corregir-la per a mantindre una postura adequada com a les imatges de dalt.

Arietta "Se vuol ballare"

Esta cançó la canta Fígaro al principi de l'Acte I. Fígaro s'acaba d'assabentar dels estratagemes que està fent el Comte per a intenta conquistar a la seua núvia Susana, abans de casar-se. Fígaro ens explica com farà per a desentranyar i desbaratar els plans del Comte.

FÍGARO I COR

Se vuol ballare
Signor Contino,
il chitarrino
le suonerò.

FÍGARO I COR

Si vol ballar,
senyor comtesset
la guitarreta
li tocaré, sí.

Escolta el karaoke en la nost
pàgina web

Se vuol ballare

Mozart

Se vuol bal - la - re, si-gnor con - ti - no,

se vuol ba - la - re, si - ñor con - ti - no,

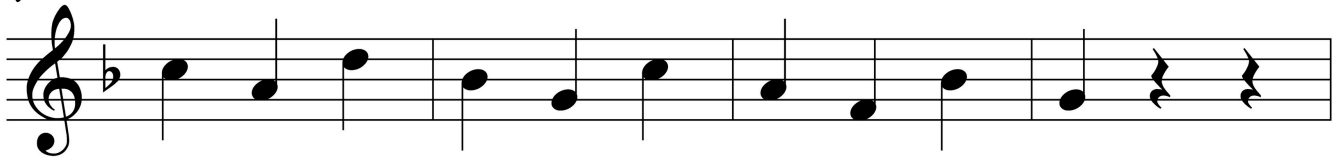
5

se vuol bal - la - re, si - gnor con - ti - no,

se vuol ba - la - re, si - ñor con - ti - no,

9

il chi - tar - ri - no le suo - ne - rò,

il ki - ta - rri - no le suo - ne - ro,

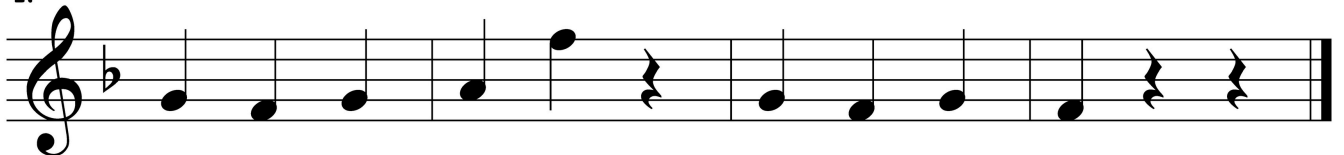
13

il chi - tar - ri - no le suo - ne - rò, sì,

il ki - ta - rri - no le suo - ne - ro, si,

17

le suo - ne - rò, sì, le suo - ne - rò.

le suo - ne - ro, si, le suo - ner - ro.

Ària "Non più andrai farfallone amoroso"

Aquesta cançó apareix en el final de l'acte I. El Comte acaba d'enxampar a Cherubino a l'habitació de Susanna i està enfadadíssim. Just en eixe instant, apareix Fígaro amb la resta de servents de la casa per a cantar-li lloances al Comte, vaja, per a "portar la lliurea" i que li deixe casar-se amb Susanna. Però el Comte segueix enfadat i, al final, obliga a Cherubino al fet que es convertisca en soldat del seu regiment a Sevilla.

Fígaro li pren el pèl, i burlant-se d'ell, li diu que haurà de deixar de revolejar com una papallona al voltant de les xiques i que el seu futur serà el d'un "gloriós" militar.

FÍGARO I COR

Non più andrai, farfallone amoroso,
notte e giorno d'intorno girando;
delle belle turbando il riposo
Narcisetto, Adoncino d'amor.

FÍGARO I COR

No aniràs més, papalloneta amorosa
dia i nit rondant al voltant dels
belles, torbant-los el repòs,
Narciset, xicotet Adonis de l'amor .

Escolta el karaoke en la nostra
pàgina web

Non piu andrai, farfallone amoroso

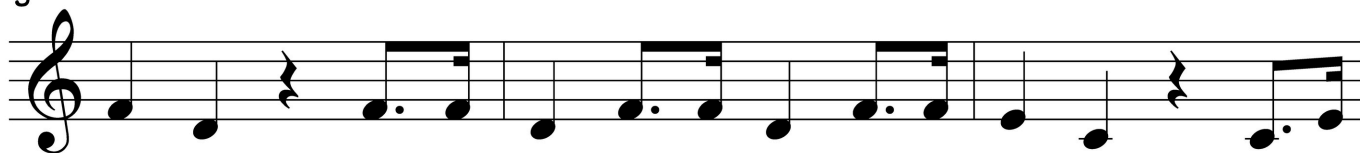
Mozart

Non più/an - drai, far - fal-lo - ne/a - mo-

Non piuan - drai far - fa - lo - nea - mo -

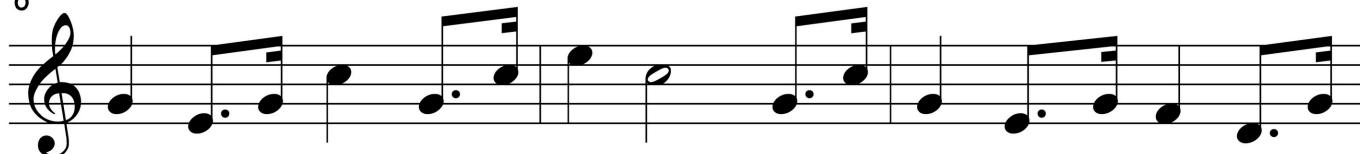
3

ro - so, not - te/e gior - no d'in - tor - no gi - ran - do, del - le

ro - so no - te yor - no din - tor - no yi - ran - do de - le -

6

bel - le tur - ban - do/il ri - po - so, Nar - ci - set - to, A - don - ci - no d'a -

be - le tur - ban - doil ri - po - so Nar - chi - se - toa - don - chi - no da -

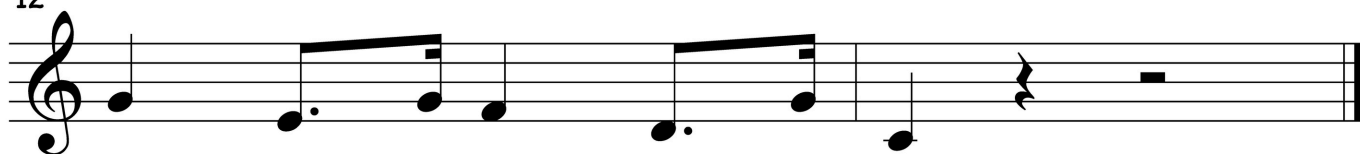
9

mor, del - le bel - le tur - ban - do/il ri - po - so Nar - ci -

mor de - le be - le tur - ban - doil - ri - po - so Nar - chi -

12

set - to, A - don - ci - no d'a - mor.

se - toa - don - chi - no da - mor.

Activitat

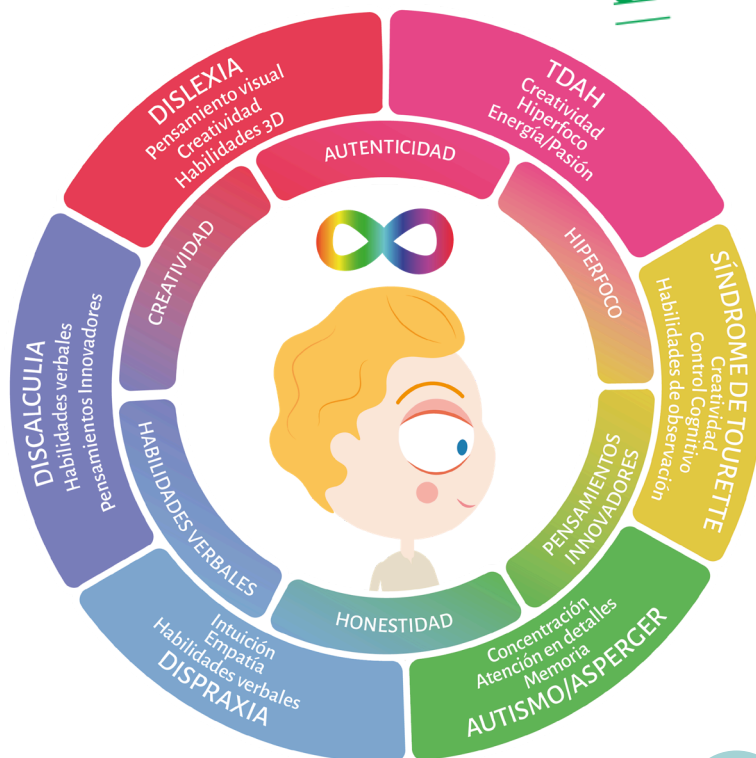

En la nostra pàgina web també trobaràs les partitures adaptades a diferents necessitats que t'ajudaran a l'hora de llegir la música. Si vols el teu també pots adaptar la teua pròpia partitura realitzant els següents passos:

1. Tria set llapis de colors.
2. Assigna un color a cada nota i pinta-la sempre d'eixe color.
3. Una vegada que la partitura estiga acolorida, pots provar d'escoltar la de nou i veuràs que és més fàcil reconèixer el que sona.

¡Bravo!

Sabies que n'hi ha diferents maneres de pensar, aprendre i veure el món? Com les veus són úniques i tenen diverses categories, també ho són les ments.

Això ens fa molt més rics, ja que es poden desenvolupar diferents capacitats i punts de vista que fa que junts ens ajudem i creiem una societat millor.

Arietta "Voi che sapete"

El nostre pobre Cherubino està en plena adolescència i és un remolí d'emocions. Enamoradís i espontani, l'agraden totes, però, principalment, la Comtessa Almaviva. Ai, l'amor! Quina cosa tan complicada!

TUTTI

Voi che sapete che cosa è amor,
donne, vedete s'io l'ho nel cor.

Querubino

Quello ch'io provo vi ridirò,
è per me nuovo, capir nol so.
Sento un affetto pien di desir,
ch'ora è diletto, ch'ora è martir.
Gelo e poi sento l'alma avvampar,
e in un momento torno a gelar.
Ricerco un bene fuori di me,
non so chi il tiene, non so cos'è.
Sospiro e gemo senza voler,
palpito e tremo senza saper.
Non trovo pace notte né dì,
ma pur mi piace languir così.

TUTTI

Voi che sapete che cosa è amor,
donne, vedete s'io l'ho nel cor.

TOTS

Vosaltres que sabeu quina cosa és amor,
dones, digueu-me si jo ho tinc en el cor.

Querubino

Allò que jo sent, us diré,
és per a mi nou, comprendre-ho no sé.
Sent un afecte ple de desig
que ara és plaer, ara és martiri.
Em gele i, després, sent l'ànima inflamar,
i en un moment em torne a gelar .
Busque un bé fora de mi,
no sé qui el té, no sé què és.
Sospir i gemisc sense voler ,
palpíte i tremole sense saber ,
no trobe pau ni de nit ni de dia,
i, no obstant això, m'agrada llanguir així.

TOTS

Vosaltres que sabeu quina cosa és amor,
dones, digueu-me si jo ho tinc en el cor.

Escolta el karaoke a la nostra
pàgina web

Voi che sapete

Mozart

Voi che sa - pe - te che co - sa è a -

Voi ke sa - pe - te ke co - sa e a -

12

mor, don - ne ve - de - te s'io l'ho nel cor,

mor do - ne ve de - te sio lo nel cor

17

don - ne ve - de - te s'io l'ho nel cor.

do - ne ve - de - te sio lo nel cor

21

Voi che sa - pe - te che co - sa è a - mor,

voi ke sa - pe - te ke co - sa e a - mor

66

don - ne ve - de - te s'io l'ho nel cor, don - ne ve -

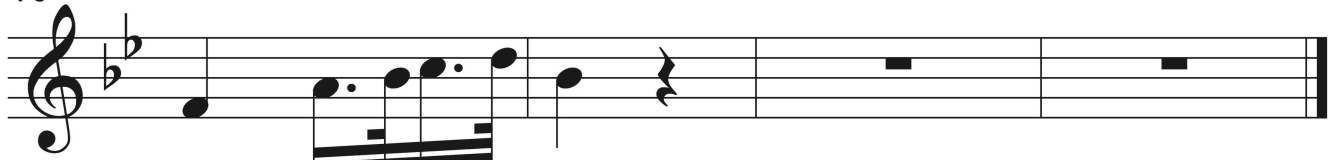
do - ne ve - de - te sio lo nel cor do - ne ve -

71

de - te__ s'io l'ho nel cor, don - ne ve - de - te__
de - te__ sio lo nel cor do - ne ve - de - te__

76

s'io l'ho nel__ cor.
sio lo ____ nel ____ cor

Cor "Ricevete, o padroncina"

Aquest cor de llauradors apareix en l'acte III. Els llauradors venen a donar-li flors per a la Comtessa, el que no sàpiguen és que Cherubino està amagat disfressat de xica per tal que el Comte no li mane a l'exèrcit. L'agafaran?

TUTTI

Ricevete, oh padroncina,
queste rose e questi fior,
che abbiám colti stamattina
per mostrarvi il nostro amor.
Siamo tante contadine,
e siam tutte poverine,
ma quel poco che rechiamo
ve lo diamo di buon cor.

TOTS

Rebeu, oh senyora
aquestes roses i aquestes flors
que hem arreplegat aquest matí
per a mostrar-vos el nostre amor.
Som totes llauradores
i som totes pobres, però el poc que tenim us
ho donem de bon cor.

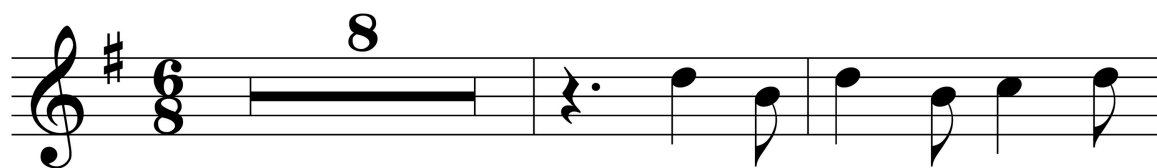
**Us animeu a fer esta cançó a dos veus?
Cantant esta cançó a dos veus, seria
com cantar en un COR!**

Es denomina cor a un conjunt de persones que interpreten una cançó de manera coordinada. Hi ha cançons en els que es canten tres, quatre... i fins a vuit veus diferents Al mateix temps! Però no et preocupes, nosaltres començarem per cantar només dos.

Ricevete, o padroncina

Mozart

Ri - ce - ve - te, o pa - dron -

Ri - che - ve - teo pa - dronn -

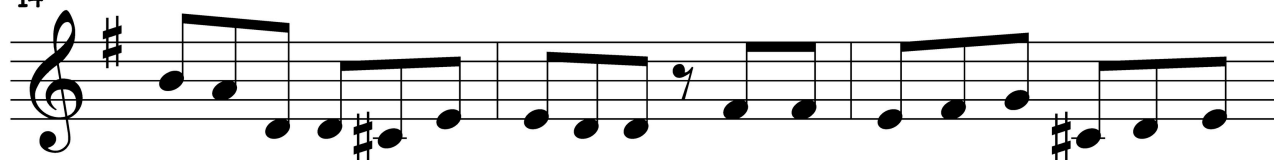
11

ci - na! Que - ste ro - se/e que - sti fior, che/ab-biam

chi - na kues - te ro - se kues - ti fior kea - biam

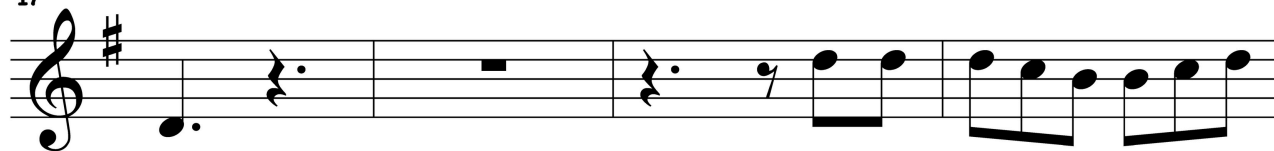
14

col - ti sta - mat - ti___ na, per mo - strar vi/il no - stro/a-

col - ti sta - ma - ti - na per mos - trar___ vil nos - troa -

17

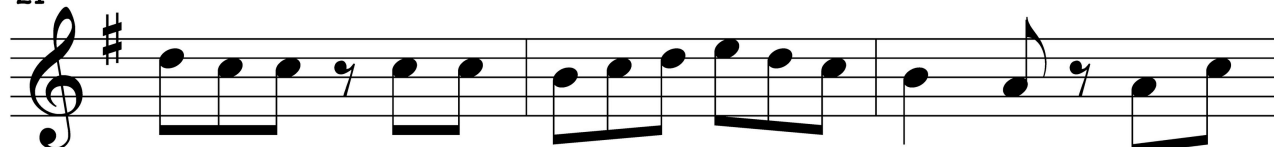
mor

Sia-mo tan - te con - ta -

mor

sia - mo tan - te con - ta -

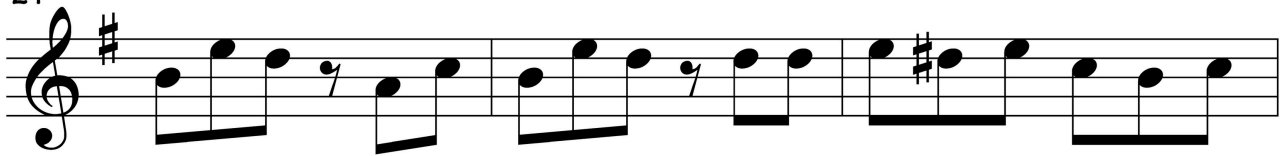
21

di - ne, e siam tut - te po - ve - ri - ne ma quel

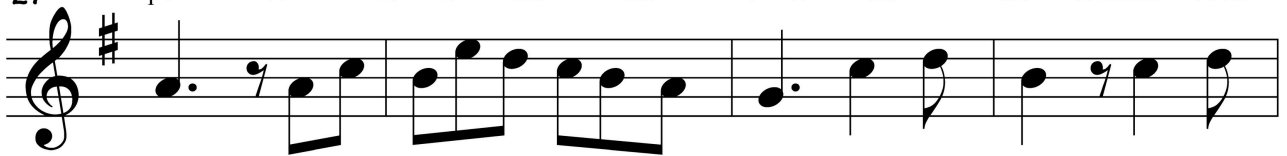
di - ne e siam tu - te po - ve - ri - ne ma kuel

24

po - co che re - chia - mo ve lo dia - mo di ___ buon

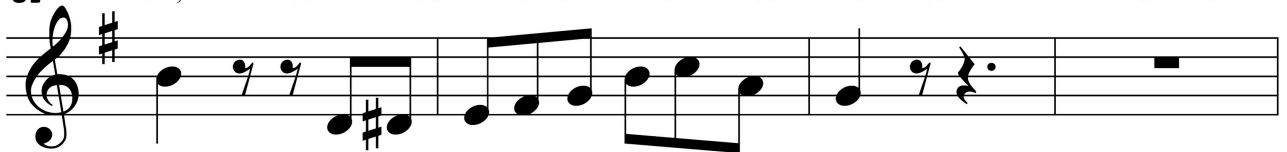
27

po - co ke re - kia - mo ve lo dia - mo di ___ buon

cor, ve lo dia - mo di ___ buon cor, di buon cor, di buon

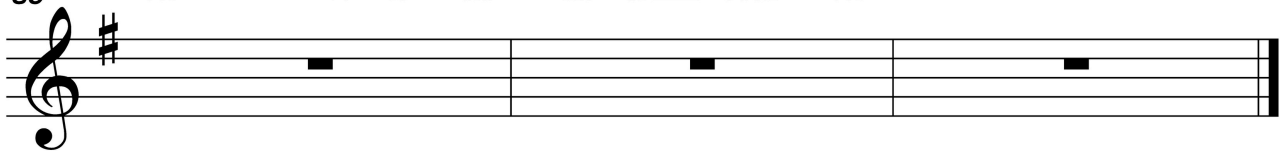
31

cor, ve lo dia - mo di ___ buon cor di buon cor di buon

cor, ve lo dia - mo di ___ buon cor.

35

cor ve lo dia - mo di ___ buon cor

Escolta el karaoke en la nostra pàgina web

Finale Ultimo

Bé està el que bé acaba! Al final de l'obra tothom es reconcilia i canten feliços. Este fragment es canta finalment de l'òpera amb tots els personatges a escena.

TUTTI

Questo giorno di tormenti,
di capricci, e di follia,
in contenti e in allegria
solo amor può terminar.
Sposi, amici, al ballo, al gioco,
alle mine date foco!
Ed al suon di lieta marcia
corriam tutti a festeggiar!

TOTS

Este dia de turments,
de capritxos, de bogeria,
en contentació i alegria
només l'amor pot concloure.
Esposos, amics al ball, a la diversió!
Doneu foc als metxes!
I al so d'una alegre marxa
correguem tots a festejar!

Finale Ultimo

Mozart

Que - sto gior - no di tor - men - ti,

kues - to yor - no di tor - men - ti

6

di ca - pric-ci/e di fol - li - a in con - ten - ti/e/in al - le -

di ca - pri - chie di fo - li - a in con - ten - tin a - le

11

gri - a so - lo/a - mor può ter - mi - nar, so - lo/a - mor può

gri - a so - loa - mor puo ter - mi - nar so - loa - mor puo

16

ter - mi - nar Spo - si! a - mi - ci! al bal - lo! al

ter - mi - nar spo - si a - mi - chi al ba - lo al

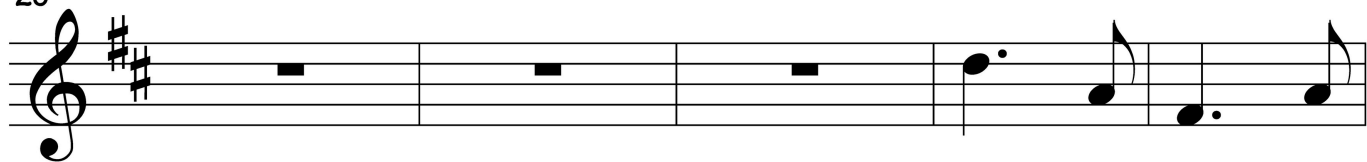
21

gio - co! al - le mi - ne da - te fo - co, da - te fo - co!

yo - co a - le mi - ne da - te fo - co da - te fo - co

26

Ed al suon di

e dal suon di

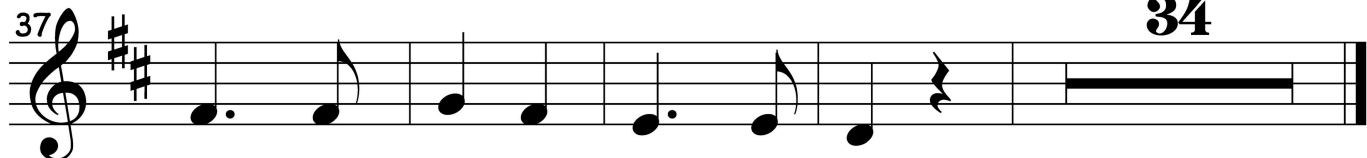
31

lie - ta — mar - cia cor - riam tut - ti/a fe - steg - giar,

lie - ta — mar - cha co - rriam tu - tia fes - te - yar

37

cor - riam tut - ti/a fe - steg - giar.

*co - rriam tu - tia fes - te - yar.***34**

S'amaga^{el} teló!

Hem arribat al final d'aquest recorregut per l'òpera **Les Noces de Fígaro**. Abans d'acomiar-nos, voldríem donar-te uns consells per a quan vulgues anar a veure una òpera en un gran teatre. T'esperem!

Quan vages al teatre, **RECORDA:**

- Menjar i beure abans d'entrar a la sala..
- És obligatori desconnectar el telèfon mòbil abans que l'orquestra comence a tocar.
- Cal ser molt puntual, ja que no es pot ni entrar ni eixir de la sala durant l'espectacle.
- Si estem en silenci, escoltarem millor la música.
- Sé generós, si ja has eixit a escena, deixa que altres companys/as teus tinguin eixa oportunitat.
- Al final de la funció, aplaudeix amb força!!!

